

Ikt. sz.: IUB/46-2/2017.

IUB-20/2017. sz. ülés
(IUB-98/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Igazságügyi bizottságának**
2017. október 24-én, kedden, 16 óra 21 perckor
az Országház Nagy Imre tanácstermében
(főemelet 61.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása	5
Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről	5
<i>A bírósági végrehajtásról szóló törvény módosításáról, az ingatlanárverések során a becsérték és forgalmi érték között tapasztalható eltérések orvoslására címmel benyújtott T/17440. számú törvényjavaslat</i>	
<i>Dr. Staudt Gábor szóbeli kiegészítése</i>	5
<i>Hozzászólások</i>	6
<i>Dr. Staudt Gábor reflexiói</i>	9
<i>Határozathozatal</i>	10
<i>A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvénynek a kannabisz gyógyászati használatának engedélyezésével összefüggő módosításáról szóló T/15979. számú törvényjavaslat</i>	
<i>Fodor Gábor szóbeli kiegészítése</i>	10
<i>Hozzászólások</i>	12
<i>Fodor Gábor reflexiói</i>	13
<i>Határozathozatal</i>	14
<i>A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény módosításáról szóló T/15987. számú törvényjavaslat</i>	
<i>Fodor Gábor szóbeli kiegészítése</i>	14
<i>Hozzászólások</i>	15
<i>Fodor Gábor reflexiói</i>	16
<i>Határozathozatal</i>	17
A Kormánytisztviselői Döntőbizottság elnevezésének megváltoztatásával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/17783. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)	17
A Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló 2015. évi C. törvény végrehajtásáról szóló T/17578. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)	18
Egyes törvényeknek a gyermekek fokozottabb védelme érdekében szükséges módosításáról szóló T/16168. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)	19
A Waclaw Felczak Alapítványról szóló T/17784. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)	32
Egyebek	33
Az ülés berekesztése	33

Napirendi javaslat

1. A Kormánytisztviselői Döntőbizottság elnevezésének megváltoztatásával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat (T/17783. szám)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
2. A Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló 2015. évi C. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslat (T/17578. szám)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Vitához kapcsolódó bizottság)
3. Egyes törvényeknek a gyermekek fokozottabb védelme érdekében szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat (T/16168. szám)
(Dr. Répássy Róbert, Németh Szilárd István, dr. Selmeczi Gabriella és Horváth László (Fidesz) képviselők önálló indítványa)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
4. A Waclaw Felczak Alapítványról szóló törvényjavaslat (T/17784. szám)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
5. Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről:
 - a) A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvénynek a kannabisz gyógyászati használatának engedélyezésével összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat (T/15979. szám)
(Fodor Gábor (független) képviselő önálló indítványa)
 - b) A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/15987. szám)
(Fodor Gábor (független) képviselő önálló indítványa)
 - c) A bírósági végrehajtásról szóló törvény módosításáról, az ingatlanárverések során a becsérték és forgalmi érték között tapasztalható eltérések orvoslására címmel benyújtott törvényjavaslat (T/17440. szám)
(Dr. Staudt Gábor (Jobbik) képviselő önálló indítványa)
6. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dr. Vejkey Imre (KDNP), a bizottság elnöke

Dr. Vas Imre (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Vitányi István (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Staudt Gábor (Jobbik), a bizottság alelnöke
Dr. Répássy Róbert (Fidesz)
Varga József (Fidesz)
Teleki László (MSZP)
Dr. Apáti István (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Budai Gyula (Fidesz) dr. Vas Imrének (Fidesz)
Demeter Zoltán (Fidesz) dr. Répássy Róbertnek (Fidesz)
Vigh László (Fidesz) Varga Józsefnek (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Kubovicsné dr. Borbély Anett, a bizottság főtanácsadója
Dr. Nagy Zoltán, a bizottság tanácsadója

Meghívottak

Hozzászólók

Dr. Völner Pál államtitkár (Igazságügyi Minisztérium)
Diamantopoulosné dr. Kenyeres Gabriella főosztályvezető
(Miniszterelnökség)
Dr. Adorján Richárd helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági
Minisztérium)
Dr. Illés Boglárka helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások
Minisztériuma)
Fodor Gábor (független) országgyűlési képviselő
Dr. Szél Bernadett (LMP) országgyűlési képviselő

Megjelentek

Dr. Kálcsics Adrienn főosztályvezető-helyettes (Miniszterelnökség)
Csirik Tamás jogi szakreferens (Nemzetgazdasági Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 16 óra 21 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

DR. VEJKEY IMRE (KDNP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Meghívottak! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az Igazságügyi bizottság ülését megnyitom. A plenáris ülés az imént fejeződött be, most 16 óra 21 perc van.

Ismertetem a helyettesítések rendjét: dr. Vas Imre alelnök úr helyettesíti Budai Gyulát, dr. Répássy Róbert képviselőtársunk Demeter Zoltánt, Varga József képviselőtársunk pedig Vigh Lászlót. Megállapítom, hogy a bizottsági ülésünk határozatképes.

Soron következik a mai ülés napirendjének megállapítása. Napirend-módosításra vonatkozóan szóban érkezett javaslat, egyrészt Staudt Gábor alelnök úrtól, aki elfoglaltságaira tekintettel kérte az 5. napirendi pont c) alpontjának elsőként történő tárgyalását; ezt követően pedig Fodor Gábor képviselőtársunk kérte az 5/a és 5/b napirendi alpontok tárgyalását.

Akként terjesztem tehát elő a napirendi javaslatot, hogy az eredetileg 5. napirendi pontként jelzett a), b) és c) alpont lenne az első napirendi pont, mégpedig akként, hogy abból a c) pont lenne az első, az a) és b) pedig a második.

Kérdezem a bizottság tagjait, van-e valakinek észrevétele a napirenddel kapcsolatban. *(Nincs ilyen jelzés.)* Úgy látom, hogy nincs. Amennyiben nincs, kérem, szavazzunk a napirendi javaslat elfogadásáról. Kérdezem, ki támogatja a napirend elfogadását akként, hogy a Staudt alelnök úr által és Fodor Gábor képviselőtársunk által kért módosítást figyelembe vegyük. Aki egyetért ezzel? *(Szavazás.)* Tizenegy igen, egyhangú. Megállapítom, hogy 11 igen szavazattal, egyhangúlag elfogadtuk a napirendet.

Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről

A bírósági végrehajtásról szóló törvény módosításáról, az ingatlanárverések során a becsérték és forgalmi érték között tapasztalható eltérések orvoslására címmel benyújtott T/17440. számú törvényjavaslat

Soron következik tehát első napirendi pontként a kiküldött napirendi javaslat 5/c alpontja: a bírósági végrehajtásról szóló törvény módosításáról, az ingatlanárverések során a becsérték és forgalmi érték között tapasztalható eltérések orvoslására címmel benyújtott törvényjavaslat, Staudt Gábor alelnök úr önálló indítványa.

Megadom alelnök úrnak a szót, hogy javaslatát indokolhassa. Parancsoljon!

Dr. Staudt Gábor szóbeli kiegészítése

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke, előterjesztő: Köszönöm szépen, elnök úr. Egy apró, de nagyon fontos módosításról van szó, röviden össze tudom foglalni a tisztelt bizottságnak.

Az Országgyűlés 2017-ben, tehát ez év elején módosította a bírósági végrehajtásról szóló törvényt, ez március 21-étől lépett hatályba. Emlékezhettek képviselőtársaim, hogy ennek az indoka, egyébként nagyon is támogatható indoka az volt, hogy bizonyos esetekben csak becsértéken lehessen ingatlanokat elárverezni. Akkor a vitában felmerült, hogy a törvényhozói szándék egyértelműen az, hogy a

becsérték és a forgalmi érték gyakorlatilag közel van egymáshoz, vagy ha ez eltérne, akkor jogorvoslat áll az adósok rendelkezésére. Mivel én akkor feltettem ezt a kérdést, hogy mi van, ha ez eltér, a válasz egyértelműen az volt, minden képviselő egyetértett benne, hogy ne nagyon térjen el, és hogy ez a jogalkotói szándék.

Sajnos azonban a gyakorlati tapasztalatok azt mutatják, hogy sok esetben nagyon jelentős eltéréseket mutathat a becsérték és a valós forgalmi érték. Ennek az az oka, hogy bizonyos végrehajtások elhúzódhatnak, akár több évre, és ennél fogva annak a törvényi passzusnak a megváltoztatását kérem, amelyik csak azt engedi meg, hogy három év elteltével lehessen kérni újra becsérték-megállapítást. Ez egy nagyon hosszú időszak. Ha belegondolnak, az elmúlt három évben elképesztően sokat változott az ingatlanok értéke, nemcsak Budapesten, hozzáteszem, hanem az ország minden részében. Ezt a három évet én egy évre szeretném lecsökkenteni, mely egy év után újra lehetne kérni a becsérték újramegállapítását. Illetőleg gyakorlat az is, hogy egy elhúzódó végrehajtás esetén akkor tudja meg az adós, hogy nagy a baj, sok esetben az első papír, amit lát - az első papírt értsük úgy, hogy eljutott az árverési szakba az ügy -, amikor kitűzik végrehajtásra az ingatlant, és abban szerepel a becsérték is. Ezt korábban sokszor nem is tudják meg az adósok; lehet, hogy nem ért oda a levél, vagy ki sem küldték. Elméletileg tudniuk kellene, de sok esetben ez nem történik meg.

A másik eleme a módosításnak, hogy amikor kézhez kapja az adós ezt az értesítőt az árverés kitűzéséről, akkor még három napja legyen - ez egy elég rövid határidő, de három napja legyen -, hogy kérje a becsérték újramegállapítását. Ez nem húzza el nyilván az eljárást sem, viszont megfelelő jogi garanciákkal bír.

Én nyitott vagyok arra, hogy ha ez jobbító szándékú módosító javaslatokkal még jobbá tehető, akkor azokat befogadom szívesen. De kérem, engedjék az Országgyűlés elé ezt a javaslatot, tehát tudjunk róla tárgyalni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megnyitom a javaslat vitáját. Kérdezem a bizottság tagjait, ki kíván hozzászólni. Vas Imre alelnök úrnak megadom a szót.

Hozzászólások

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Staudt Gábortól több tévedés elhangzott, egyrészt, hogy nem ér oda, nem értesül az adós a becsértékről - egyébként meg nem emelkedik jogerőre. Tehát ha ő nem tud róla, akkor nem emelkedik jogerőre, merthogy a Vht. szerint a bírósági végrehajtó az adó- és értékbizonyítvány figyelembevételével állapítja meg, majd ezt közli a felekkel, tehát mind az adóssal, mind a végrehajtást kérővel, és ha nem támadják ezt meg végrehajtási kifogással, akkor lesz ez a becsérték. Tehát addig tulajdonképpen ez egy javaslat, vagyis utána van becsérték.

A másik, amit Staudt képviselőtársam javasol: soha nem lenne árverés, mert mindig kitűzi a végrehajtó, dolgozik vele, hogy kitűzze az árverést, majd utána kéri a becsérték újramegállapítását. Ráadásul fölemeltük, ezt viszont helyesen mondta Staudt képviselőtársam, hogy ha valakinek csak egyetlenegy lakóingatlana van, és abban lakik a végrehajtási eljárás megindítását megelőző fél év óta, akkor csak 100 százalékon lehet elárverezni, tehát nem lehet lejjebb szállítani az első két árverésen, illetve a folyamatos árverés esetén, és egy évnek el kell telni, hogy ezt 90 százalékra le lehessen vinni. Ez nem jelenti azt egyébként, hogy ne lehessen magasabb értéket adni az adott ingatlanért, és Budapesten jellemzően magasabb árakat is adnak az ingatlanokért, mint ami a becsértéken megjelenik.

Úgyhogy ez a javaslat gyakorlatilag egy alkalmatlan eszköz a jogalkotás elindítására. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Kérdezem a bizottság tagjait, kíván-e még valaki hozzászólni. Tessék parancsolni, Apáti István képviselőtársunk!

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Nem állom meg szó nélkül, pedig megfogadtam, hogy nem szólok hozzá. Vas Imre ismét elérte az ingerküszöbömet. (*Derültség.*) Egyértelmű, hogy Vas Imre képviselőtársam a végrehajtó-maffia oldalára állt. (*Derültség.*) Mégpedig azért, mert ön pontosan azt adta elő, képviselő úr, azt magyarázta meg, azt próbálta megindokolni, hogy valamit hogyan nem lehet megoldani. Az igazi magyaros gondolkodás, a szó rossz értelmében véve, nagyon hamar meg tudjuk azt indokolni, hogy valamit miért ne csináljunk vagy hogyan ne csináljunk, mint hogy miért és hogyan orvosoljuk az adott problémát.

Hát, lehet, hogy ön a VIII-IX. kerületben úgy éli meg, hogy a becsértékhez képest még magasabb áron kelnek el az ingatlanok, de jelzem, hogy vidéken, minél inkább kelet felé haladunk, ez egyre kevésbé van így, és egyébként mélyen áron alul szoktak az ingatlanok nagyobbbrészt elkelní. Másrészt pedig nem értem azt, hogy miért ne lehetne akár egy észszerű korlátozással jobbá tenni adott esetben ezt a javaslatot. Nyilván nem arról beszélünk, hogy újabb és újabb három napok elteltével, feleslegesen, túlzott mértékben, az indokoltnál nagyobb mértékben megakasszák ezeket a végrehajtási eljárásokat. De miért ne tehetnénk ilyenfajta könnyítést, vagy miért ne biztosítanánk effajta pluszvédelmet a devizahitel-károsultaknak, akik egyébként gyakorlatilag egy törvényesített uzsorát fizetnek? Úgyhogy azért nem ártana visszamenni a kályhához, hogy honnan eredt ez a tartozás: még az önök első kormányzása idején, 2001 végén engedték el ezt az örületet, amelyet aztán szocialista kollégáik csúcsra járattak. Nyilván őket terheli a nagyobb felelősség, de azért az eredendő bűnt az önök első kormányzása, az első Orbán-kormány idején követték el - azért ne felejtsük el! Már több mint másfél évtizede volt, de azért nem árt emlékeztetni erre a jelenlévőket. Tehát amikor egy törvényesített uzsorával, sokszorososan lehúzzák, megkárosítják, kirabolják, kifosztják az embereket, akkor a legtöbbször egyetlen vagyontárgyukat jelentő ingatlan árverezése, végrehajtása kapcsán miért ne lehetne ilyen pluszvédelmet biztosítani számukra? Mi jogon zárjuk ki őket ebből?

Én elhiszem, hogy a kifogást mindig könnyebb megtalálni, mint a megoldást - mondom, ez egy régi fideszes sportág, ezt én jól tudom -, csak most nem arról van szó, hogy a Fidesz-Jobbik ellentéteket hogyan mélyítjük vagy éppen hogyan képezzük le ennek a bizottsági vitának a szintjén, hanem arról, hogy a legrászorultabbakat, a legvédtelenebbeket hajlandóak vagyunk-e mi, törvényhozók megvédeni. Ezek az emberek azért küldtek ide minket, hogy megvédjük őket, és ők nem kifogásokat akarnak hallani, meg a végrehajtási maffia oldalán megfogalmazott véleményeket, hanem ők arra várnak, hogy a magyar törvényhozás képviselői őket megvédjék. Ha kell, akkor ilyen módszerrel, ha kell, más törvényekkel vagy törvényhelyek módosításával. Úgyhogy próbáljuk már azon a szemüvegen keresztül nézni, tisztelt képviselőtársaim, hogy hogyan lehet, hogyan akarjuk megoldani ezt a problémát, és ne mindenféle furfanggal, akár ilyen teljesen értelmetlen, alaptalan jogi csúrcsavarral azt próbáljuk megindokolni, hogy minden jól van úgy, ahogy most van, és nem érdekes, fosszák csak ki az embereket! Én meg azt mondom, hogy ne fosszák ki ezeket az embereket, loptak már eleget a bankok, bűnöztek már eleget - elég volt!

ELNÖK: Igen, nyilván értjük Apáti képviselő úrnak a felvetéseit, de mindenképpen helyre kell tennem azt a megjegyzését, hogy Vas Imre képviselőtársunk a végrehajtási maffia oldalára állt volna azzal, hogy nem osztja a

képviselői önálló indítványban előterjesztettek. Megadom a szót Vas Imre képviselőtársunknak.

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Konkrétan a javaslat egyébként alaptörvénysértő lenne *(Dr. Staudt Gábor: Miért?)*, ha ezt az Országgyűlés elfogadná. *(Dr. Apáti István: És miért?)* Hát azért, mert amikor a végrehajtó kiír egy árverést, és utána lehet még a becsértéket módosítani, az semmiféle jogbiztonsági alapelvnek nem felel meg. *(Dr. Staudt Gábor: Jézusisten!)* És egyébként meg mi voltunk azok, akik mindent megtettünk annak érdekében, hogy becsérték alatt ne lehessen eladni. Csak ezt képviselőtársam elfelejti.

Értem én, hogy aggódik, hogy bekerül-e a következő Országgyűlésbe... *(Dr. Apáti István: Kicsoda?)* - hát ön, konkrétan -, úgyhogy igyekszik minél nagyobbakat mondani. *(Dr. Staudt Gábor: De neked még van esélyed, Pista! Van, akinek már biztos nincs!)* De azért abban egyetértünk egyébként, úgyhogy abban van közös nevező, hogy az uzsorások ellen, a bankok túlzott kamatai ellen és egyebek ellen fel kell lépni; ebben szerintem közöttünk nincs vita. De hogy önök egy alkalmatlan törvényjavaslatot fogalmaznak meg - egyébként rendszeresen nem tudnak törvényjavaslatot jól megfogalmazni *(Dr. Apáti István: Ti tudtok! Látszik az országon, hogy hova jutott!)* -, azt azért ne róják föl nekünk. Végezzenek önvizsgálatot, és jó törvényjavaslatokat hozzanak ide a bizottság elé! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Mielőtt megadnám a szót, kérem képviselőtársaimat, ragaszkodjanak a képviselői önálló indítvány kereteihez, hogy ne kelljen figyelmeztetésre alkalmaznom az Ogy-törvény 48. § (1) bekezdését. Köszönöm. Tessék parancsolni, képviselő úr!

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Hát, kívánom, hogy mindenki annyira aggódjon a közeljövőbeli sorsa miatt, mint amennyire nekem kell. Úgyhogy nincs ezzel probléma, tisztelt képviselőtársam, ha úgy hozza az élet, úgy hozta egyébként politikától független okok miatt az ősszel is, akkor én gumicsizmában is ugyanaz az ember vagyok, mint a parlamentben öltönyben. Ezt tettekkkel is bizonyítottam, nem csak szavakkal, úgyhogy nekem nem bűdös a fizikai munka. Lehet, hogy az önök többségének igen, mert már rég leszoktak róla; ideje lesz, meg remélem, lesz is lehetőségük ismét rászokni és gyakorolni a fizikai munka nemes tudományát. De nekem aggódásra a világon semmi okom nincs.

Vas képviselőtársam, lehet ezt innen is meg onnan is ragozni: támogatja a javaslatot vagy nem támogatja? Ha nem támogatja, akkor egyértelmű, hogy a jelenlegi állapotok konzerválásában érdekelt. Vagy azért, mert nem érti a problémát, vagy azért, mert nem érzi a súlyát, merthogy önnek ilyen gondjai nincsenek. Én elhiszem, hogy önöket ilyen gondok nem nyomasztják, csak jó lenne megnézni, akár egyébként az ön választókerületében, akár más választókerületekben, hogy mi a helyzet, mi a valós helyzet.

Az pedig, hogy alaptörvény-ellenes lenne, teljesen légből kapott kijelentés. Ön megerősokolja az írott jogot, és megpróbálja félrevezetni a bizottság tagjait, megpróbálja félrevezetni a hallgatóságot is.

Azt pedig, hogy önök mennyit tettek a törvényesített uzsora ellen, hát, azt híven mutatja az, hogy nem akarnak kilakoltatási moratóriumot a választásokig, nem akarják a folyamatban lévő kilakoltatásokat felfüggeszteni, nem hajlandók odaülni a devizahiteles-kerekasztalhoz, és nem tudják megmagyarázni, miért jó az a devizahiteleseknek, hogy 256 forintot forintosították a hitelüket, amikor mondjuk, a

felvételi árfolyamon történne az egyetlen korrekt, méltányos és igazságos forintosítás. Ezt önök nem tudják megmagyarázni! Úgyhogy erre legyen szíves adni majd nekem egy indoklást, ha már ilyen elképesztő tudás és ismeretanyag birtokában van, mint ahogy itt időnként megvillogtatja-csillogtatja nekünk igen-igen pallérozott elméjét.

Úgyhogy egyszerű lesz a történet: a szavazás végén ki fog derülni, hogy ki áll a devizahitelesek, a devizahitel-károsultak, a szegények, a rászorulóknak oldalán; és ki az, aki mindenféle mondvacsinált ürüggyel a végrehajtókat és a bűnözőket, a törvényesített bűnözőket és a maffiát támogatja. Köszönöm.

ELNÖK: Ismételten kérem a bizottság tagjait, hogy ne személyeskedjünk, hanem tényleg az önálló indítvány tárgysorozatba vételét tárgyaljuk.

Kérdezem a tisztelt bizottság tagjait, hogy bárki részéről további hozzászólás van-e. *(Nincs ilyen jelzés.)* Úgy látom, hogy nincs. Akkor visszaadom a szót az előterjesztőnek, aki gondolom, válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. *(Dr. Vitányi István: Főleg Apáti Istvánnak. - Derűltég.)*

Dr. Staudt Gábor reflexiói

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke, előterjesztő: Igen, köszönöm szépen, kellő önuralommal. Annyit szeretnék mondani, hogy ha az elmúlt hét év kormánypárti javaslatai ennyire lettek volna alkotmányosak, mint ez, akkor a jogrendszer összetehette volna mind a két kezét, és nem ott tartanánk, ahol.

A javaslat tökéletesen alkotmányos, tökéletesen jó. Egy gond lehet vele, Vas Imre számára is - bár az fájó, ha ez probléma -, hogy valóban, az adósoknak kiemeltbb védelmet nyújtana, és nem a végrehajtók és a végrehajtást kérők oldaláról közelíti meg a helyzetet. Ha már emiatt alkotmányellenességet, alaptörvényellenességet kell kiáltani, akkor szerintem az önvizsgálatot nem nekünk kell elvégezni.

Abba nem mennék bele, hogy megkapják, nem kapják; bizonyos esetben, valóban, annak ellenére, hogy ki kellene küldeni bizonyos dokumentumokat, nem kapják meg az adósok, de ezt tegyük félre. *(Dr. Vas Imre: Ne tegyük félre!)* Kiküldik nekik, szabályosan megkapják; a gyakorlat egyébként sokszor más, mint az elefántcsonttorony, higgyék el nekem, és higgye el nekem kiemelten is Vas Imre. Amikor az ember valódi adósokkal beszél, elmondják az életüket, megmutatják az ügyeket, sokszor még az egyébként tökéletesen jogszabályok sem érvényesülnek, ezt higgyék el - sajnos ez a magyar valóság. De ha kiküldik a becsértéket és az jogerőre emelkedik, akkor is három év elteltével elképesztő ingatlanpiaci különbségek léphetnek fel a valódi forgalmi értékhez képest. Ez tény. Ha belegondolnak, hogy 2014. év végén megállapított becsértéken ezekben a napokban árvereznek el ingatlanokat, ki az, aki úgy gondolja, hogy a 2014-es érték és a jelenlegi érték megegyezik? És pont azért hoztam elő az év eleji módosítást, mert akkor mindenki a Törvényalkotási bizottságban - ön is ott volt, Vas Imre, meg többen is a jelenlévők közül -, kimondták azt a Fidesz-KDNP részéről is, hogy a becsérték és a forgalmi érték ugyanaz a fogalom, pontosabban, ha jogilag nem is, de értékben közelít egymáshoz, és amikor becsértékről beszéltek, akkor forgalmi értéket kell vagy kellett volna ez alatt érteni. Mi már akkor jeleztük, hogy ez nyilván nem minden esetben lesz így, és sajnos az élet ezt igazolta.

S még egy apró dolog, hogy azt végképp nem értem, hogy ez miért húzná el vagy miért tenné lehetetlenné a végrehajtásokat. Ezt egyszer lehet kérni. *(Dr. Vas Imre: Ez nincs benne!)* Kiküldik, három napon belül megkéri az adós, lefut az az eljárás, és nyilván annak az eljárásnak az eredményéhez képest ugyanúgy le lehet

zárni a végrehajtást. Tehát nem arról van szó, hogy ezt örökre kérhetik egymás után. *(Dr. Vas Imre: Nincs benne, hogy egyszer lehet kérni!)*

Úgyhogy mindenképpen kérem, hogy a tárgysorozatba vételről döntsön a bizottság. Én úgy gondoltam, hogy ezek olyan szakmai javaslatok, ami mindenféle pártpolitika fölött áll. Nagyon sajnálom, ha az adósok védelme valójában nem ilyen, és a közösen elfogadott rendelkezések korrekciója kívül esik ezen a körön. Köszönöm.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Úgy gondolom, az adósok védelme valamennyi frakció számára fontos. De most itt egy önálló indítvány tárgysorozatba vételéről kell a tisztelt bizottságnak döntenie, ezért kérdezem a bizottság tagjait, támogatják-e a törvényjavaslat tárgysorozatba vételét. Aki igen? *(Szavazás.)* Három igen. Aki nem? *(Szavazás.)* Hét nem. Tartózkodás? *(Szavazás.)* Egy tartózkodás. Köszönöm. Megállapítom, hogy 3 igen, 7 nem szavazat és 1 tartózkodás mellett a bizottság nem vette tárgysorozatba a törvényjavaslatot.

A határozati házsabály értelmében tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a bizottság döntéséről házelnök urat írásban értesítjük. Ezzel ezt a napirendi alpontot lezártuk.

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvénynek a kannabisz gyógyászati használatának engedélyezésével összefüggő módosításáról szóló T/15979. számú törvényjavaslat

Soron következik az elsőként tárgyalta napirendi pontunk b) alpontja, döntés szintén önálló képviselői indítvány tárgysorozatba vételéről, azon belül is a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvénynek a kannabisz gyógyászati használatának engedélyezésével összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat.

Köszöntöm Fodor Gábor képviselőtársunkat mint előterjesztőt. Megadom a szót, hogy a javaslatát indokolja. Tessék parancsolni!

Fodor Gábor szóbeli kiegészítése

FODOR GÁBOR (független) előterjesztő: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Engedjék meg a tisztelt bizottsági tagok, hogy röviden indokoljam a javaslatot, a büntető törvénykönyv módosításáról szóló törvényjavaslatunkat. Rövid leszek, hiszen nyilván képviselőtársaink ismerik magát a javaslatot; és annak van indoklása is, nyilván azt is ismerik.

Hadd emeljem ki azt, ahogy elnök úr is említette a cím kapcsán: itt a gyógyászati célú, tehát az úgynevezett orvosi legalizálásról van szó. Közismert, hogy a kannabisz és a különböző kannabiszszármazékok a gyógyászatban használatosak, méghozzá egyre elterjedtebb és kiterjedtebb módon. Számtalan betegségnek a gyógyításában, mérséklésében, tünetek kezelésében fontos szerepe van. Ahogy az orvosi kutatás szélesedik, úgy egyre szélesebbé válik az a spektrum, ahol a kannabiszszármazékokat használják a gyógyászatban. Ma már közismert, hogy a daganatos betegségek, az epilepszia, az Alzheimer-kór, Parkinson-kór, autizmus, a Crohn-betegségek és számtalan más betegség gyógyításában nagyon komoly eredményeket érnek el ezekkel a szerekkel. Folyik egy vita a kannabisz legalizálásáról. Mi, a Liberális Párt már beterveztettünk ide egy javaslatot, amelyet a bizottság nem támogatott.

Ez egy más ügy; itt egy más típusú kérdéstről van szó, még akkor is, ha a kiindulópont azonos, hiszen kannabiszról van szó. Ez más típusú kannabisz, hiszen ez nem utcai használatú, hanem szigorúan ellenőrzött, gyógyszerminőségű és orvosi felügyelet mellett használt szerről van szó. Ezért a nemzetközi gyakorlat is bizonyos

tekintetben más e kérdéskörben. Említettem a korábbi vitánál is, hogy egyébként a világnak azért van egy tendenciája: ahogy szerte a világban, a nyugati világban, amely számunkra érték- és fokmérő, egyre inkább terjed a marihuána legalizálása, úgy egyébként az orvosi kannabiszfelhasználás sokkal elterjedtebb és sokkal általánosabb.

Érdemes ennél is megállnunk egy pillanatra. Maga az orvosi legalizálás iránti küzdelem egyébként Magyarországon is komoly háttérrel rendelkezik. Megjegyzem, csak itt felmutatnám, hogy Magyarországon azon orvosok, akik küzdenek, ugyanis van olyan orvosszervezet, amelyik küzd a kannabisz orvosi felhasználásának a legalizálásáért, ilyeneket adnak ki. *(Felmutat egy színes, kerek lapot.)* Ha megnézik képviselőtársaim - akit érdekel, szívesen odaadom, át lehet tanulmányozni -, ezen szerepelnek a betegségek, illetve a betegségek mellett az, hogy mire és milyen módon, milyen kannabiszszármazékokat lehet használni a tudomány mai állás szerint.

Nos, mivel tehát ez egy elég kiterjedt engedélyezési és elfogadási folyamat, amely a világban zajlik, érdemes talán vetnünk egy pillantást arra, hogy máshol, ahol nyilván szintén értelmes emberek ülnek, hasonlóképpen Magyarországhoz, nyilván hasonló viták zajlanak, mint Magyarországon, európai és nyugati országokban, ezen országok jelentős részében az orvosi legalizálás ma már tény. Érdemes felhívni arra a figyelmet, hogy néhány hónappal ezelőtt bekövetkezett a legalizálás Lengyelországban; különösképpen kormánypárti képviselőtársaimnak a figyelmét szeretném erre felhívni, hiszen sokszor szoktak hivatkozni Lengyelországra mint az illiberális állam építésében szövetséges országra: Lengyelországban néhány hónappal ezelőtt fogadta el az ottani parlament a kannabisz orvosi legalizálását. *(Dr. Staudt Gábor: Ők sem tökéletesek.)* Egyébként néhány nappal ezelőtt történt mindez, mármint a parlament általi elfogadás Peruban; és hogy csak néhány más latin-amerikai országot mondjunk, ahol már megtörtént az orvosi legalizálás: Kolumbia, Mexikó, Uruguay, Chile és Argentína. De ha Dél-Amerika felsorolása nem elégíti ki képviselőtársaimat, úgy megemlíteném, hogy ha Európa térképére vetünk egy pillantást, a teljesség igénye nélkül, azt látjuk, hogy egyébként az orvosi legalizálás nem vitakérdés, hanem tény például Németországban, tény például Nagy-Britanniában, tény Olaszországban, tény Franciaországban, tény Spanyolországban, Portugáliában, a Benelux-országokban, Dániában, de hogy ne menjünk nagyon messzire, megint csak, mondom, a teljesség igénye nélkül: Ausztriában is. Azok a magyarországi betegek, akik a betegségükhöz, sokszor egyébként gyermekek betegségéhez a szülők próbálnak beszerezni ilyen szereket, azoknak mindenféle elhallgatással, látszatokkal, színleléssel terhelten kell, mondjuk, Ausztriába elmenni és beszerezni olyan gyógyszereket, amelyeket egyébként Magyarországon is illendő lenne használni, hiszen, még egyszer hangsúlyozom, köztudott, ismert és bizonyított ezeknek a jótékony hatása. Egyébként használnak Magyarországon is egy Sativex nevű szert ma már, amelyet csak sclerosis multiplexre lehet Magyarországon egyelőre használni, de más tekintetben is számtalan pozitív hatása van egyéb más szereknek, amelyek kannabiszszármazékok.

Szóval, egyszerűen: itt az ideje, hogy végre Magyarországon sem valamiféle álszent, hamis, hazug képmutatás részeként azt gondoljuk, hogy nem helyes ilyen szereknek a használata. De helyes, mint ahogy szerte a nyugati világban és a felvilágosult világban egyébként ma már teljesen általános. Azt gondolom, Magyarországon is, függetlenül attól, hogy egyébként mint élvezeti cikket akarjuk-e legalizálni a marihuánát vagy sem - ez egy ettől független kérdés -, az orvosi legalizálására már, azt gondolom, minden feltétel megérett. Ezért azt kérem a bizottság tagjaitól, pártállástól függetlenül, mert ez megint csak nem pártállási kérdés, hogy leginkább azon aggodalom által vezérelve, hogy minden magyar polgárnak legyen meg a lehetősége és joga arra, hogy ha komoly betegséggel küzd,

akkor a lehető legszínvonalasabb és a számára leginkább gyógyító hatással rendelkező gyógyszerhez jusson, ezért támogassuk a kannabiszszármazékok orvosi legalizálását. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Mielőtt megnyitnám a javaslat vitáját, képviselőtársunkat a jövőre nézve vonatkozóan figyelmeztetnem kell az Ogytv. 38/A. § (3) bekezdésében foglaltakra, ami akként rendelkezik, hogy „A bizottsági ülésen a szemléltetést az országgyűlési bizottság engedélyezi. Szemléltetés engedélyezésére vonatkozó kérelem legkésőbb a bizottsági ülés megkezdése előtt egy órával nyújtható be.”. Ezek a szigorú szabályok vonatkoznak a bizottsági ülésre, és hasonló szigorú szabályok vonatkoznak a plenáris ülésre, amellyel kapcsolatban a kérdéseket éppen a múltkor vitattuk meg. Köszönöm szépen.

A fentiek után megnyitom a javaslat vitáját. Kérdezem a bizottság tagjait, ki kíván hozzászólni. Répássy Róbert képviselőtársunknak megadom a szót.

Hozzászólások

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Tisztelt Bizottság! Tisztelt Fodor Képviselő Úr! Én semmiképpen sem a kannabisz gyógyászati vagy egészségügyi hatásainak a kérdésében szeretnék állást foglalni, hanem az ön törvényjavaslatáról szeretnék nyilatkozni. Ugyanis ön a büntető törvénykönyv módosítását kezdeményezi. Márpedig a büntetőjogban a jogszabály engedélye büntethetőséget kizáró ok. Hogy mondjak egy másik példát: a magzatelhajtás bűncselekmény, de az engedélyezett, legális abortusz nem bűncselekmény. Mert jogszabály engedélyezi bizonyos feltételekkel.

Ugyanez a helyzet ebben az esetben is. Tehát semmi szükség a büntető törvénykönyv módosítására, amennyiben jogszabály engedélyezi a kannabisz gyógyászati célú felhasználását. Nem tudom most ideidézni ezt a jogszabályt, tehát fogalmam sincs, hogy most az egészségügyi törvények mit mondanak erről. De gondoljunk bele, tisztelt képviselőtársaim, számos, egyébként kábítószernek minősülő vagy prekürzornak minősülő anyagot lehet legálisan egészségügyben alkalmazni, találkozhatunk vele, és természetesen illegális, büntetőjogilag büntetendő cselekmény is lehet a birtoklása. Büntetőjogi szempontból itt tehát semmi teendő nincs. Mondom még egyszer, nem vagyok teljesen tisztában azzal, hogy az egészségügyi törvényeink vagy a gyógyszerekről és gyógyhatású termékekről szóló törvények hogyan rendelkeznek, de abban biztos vagyok, hogy a megoldás kulcsa nem a büntetőjog. Én tehát elvi okokból sem értenék azzal egyet, hogy a Btk.-t enyhítsük ebben a tekintetben.

De amennyiben ez igaz, amit képviselő úr elmondott, és amennyiben igaz az, hogy az orvosok számára, az egészségügyi szakmában a kannabisz bizonyos gyógyászati célú felhasználása vitán felül áll - ebben nem vagyok biztos, mert szerintem ez egy vitatott kérdés, de mindegy -; tehát amennyiben a kannabisz gyógyászati célú felhasználása elfogadott, akkor az egészségügyi törvényeket kell oly módon módosítani, hogy az egyébként ne legyen büntetendő. Tehát nem szabad abba az irányba elmennünk, hogy egyébként bizonyos helyzetekben, bizonyos emberek kezében kábítószerként működő anyagok legalizálása érdekében a Btk.-t módosítjuk. Ez semmilyen más kábítószernél, sokkal súlyosabb kábító hatású anyagoknál sem fordulhat elő, hogy legalizáljuk a büntető törvénykönyv módosításával - nem ott kell legalizálni, amennyiben van ennek egészségügyi célú felhasználása, hanem egészségügyi törvényekben. Én tehát úgy hiszem, teljes tévedés ez az irány, hogy a Btk.-t kellene módosítani ebben az ügyben.

Azt csak szomorúan hallottam, hogy valamifajta ilyen ideológiai magyarázatot is kaptunk, hogy hol vannak liberális, meg hol vannak illiberális államok ön szerint, ahol engedélyezték a kábítószeres bizonyos formáját. Én nem szeretnék ebbe az ideológiai vitába belemenni. Maradjunk annyiban, hogy a büntető törvénykönyv nem szorul módosításra ebben a tekintetben.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem a bizottság tagjait, ki kíván még hozzászólni. Vas Imre alelnök úrnak megadom a szót.

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Van egy 162/2003-as kormányrendeletünk, amely szerint a kannabisz termesztésére nem adható ki engedély.

Egyetértek Répássy képviselőtársammal abban, hogy mi mire használható, azt azért hagyjuk meg az orvosoknak. Ahhoz semmiképpen sem kívánnánk hozzájárulni, hogy ha valaki úgy gondolja, hogy őneki az jó, akkor majd ő ezt gyógyászati célra használja; mint ahogy minden gyógyszert jellemzően orvos ír föl, és orvos mondja meg a betegnek, hogy ez az ön betegségére jó lesz vagy nem lesz jó, vagy javasolt vagy nem javasolt. És ha már orvos engedélyezi, akkor meg valóban nem büntethető az adott illető; tehát teljesen tévút ebben a tekintetben a Btk. módosítása. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Akkor visszaadom a szót Fodor Gábor előterjesztőnek, aki, úgy látom, válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Tessék parancsolni!

Fodor Gábor reflexiói

FODOR GÁBOR (független) előterjesztő: Így van, köszönöm szépen, elnök úr. Répássy képviselő úr, illetve Vas képviselő úr felvetéseire, amelyek nagyon hasonlóak voltak, mert eleve a formát, a Btk. módosításának a szándékát kérdőjelezték meg, annyit hadd mondjak, hogy mi ezt látnánk megnyugtatónak és teljesnek, ezzel tudnánk a kérdést olyan módon rendezni, ami a büntetőjogi fenyegetettséget tudná a kérdésben megszüntetni. Ami egyébként, megjegyzem, az orvosi felhasználásnál is, szintén az érintettekkel való tanácskozás részeként is azt tapasztaltuk, hogy az egyik legnagyobb problémát jelenti. Megjegyzem, az előbb felsorolt nemzetközi gyakorlat, amire hivatkoztam, többek között az európai gyakorlat is hasonló utat követ. Tehát mindenhol, szinte mindenhol büntetőtörvénykönyv-módosítás történt általában ebben az esetben. Nem véletlenül, hiszen ez teszi tisztává a helyzetet, onnantól kezdve ez nem vitakérdés igazából, hogy most a büntető törvénykönyv hogyan és milyen fenyegetettséggel akar fellépni olyan kérdéskörben, mint a gyógyászati felhasználás, megjegyzem, ami nyilvánvalóan értelmetlen dolog lenne.

Mi tehát ezt látnánk megfelelő formának. Nyilván, természetesen, mivel mi elszántak vagyunk ebben az ügyben, és azt gondoljuk, hogy ráadásul a világ- és európai tendenciát próbáljuk Magyarországon meghonosítani, számtalan módon fogunk próbálkozni és kísérletezni. Abban a várt esetben is örömmel fogunk érvelni e mellett, ha a bizottság támogatja - remélem, így lesz -, de bennem van a gyanú a felszólalások alapján, hogy talán esetleg néhány képviselőben az a szándék fogalmazódik meg, hogy nem akarja támogatni. Akkor nyilvánvalóan minden más módon megteesszük ezt; akkor majd Répássy képviselő úrral benyújtunk egy következő javaslatot közösen *(Derűltség.)*, amiben más típusú, nem büntető törvénykönyvi, hanem más típusú törvényi módosításokat próbálunk előirányozni. *(Dr. Répássy Róbert, nevetve: Ez ellen tiltakozom! - Derűltség.)*

S egyébként pedig hadd jegyezzem meg lezárásként, ugye, a liberális-illiberális vitára Répássy képviselő úr mondta, hogy ebben az ideológiai vitában nem szeretne részt venni: nos, én is azért citáltam ide Lengyelország példáját, mert olyan értelemben e kérdésben nincs ideológiai vita - pontosan a kormánypárt által oly sokszor hivatkozott, vagy bizonyos szempontból így jelenik meg mindig, hiszen önök szoktak erre hivatkozni, hogy Lengyelország is az illiberális államnak az építője -, hogy nemcsak a liberálisnak titulált európai és nyugati államokban történik ilyen típusú változtatás, hanem az illiberális államokban is. Tehát ideológiai semlegesség jelenik meg például a kannabisz orvosi legalizálásának a kérdéskörében. Tehát illiberális és liberális államok is sorakoznak fel és döntenek úgy, hogy igen, a józan ész, az emberiességet és az orvosi kutatási eredményeket figyelembe véve melléállnak a legalizálásnak. Én ezt kérem a képviselőtársaimtól, hogy támogassák ezt a javaslatot.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönjük. Kérdezem a bizottság tagjait, támogatják-e a törvényjavaslat tárgysorozatba vételét. Aki igen? *(Szavazás.)* Ilyet nem látok. *(Dr. Vitányi István: Alapos volt a gyanú. - Derűltség.)* Aki nem? *(Szavazás.)* Tizenegy nem; és tartózkodás nem volt. Köszönöm. Megállapítom, hogy 11 nem szavazattal, igen szavazat és tartózkodás nélkül a bizottság nem vette tárgysorozatba a törvényjavaslatot.

A határozati házsabály értelmében tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a bizottság döntéséről házelnök urat írásban értesítjük. Ezzel ezt a napirendi alpontot is lezártuk.

A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény módosításáról szóló T/15987. számú törvényjavaslat

Soron következik első napirendi pontunk c) alpontja: a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat, melyet szintén Fodor Gábor képviselő úr önálló indítványként nyújtott be. Megadom a szót képviselőtársunknak, hogy javaslatát indokolhassa. *(Dr. Staudt Gábor távozik az ülésről.)*

Fodor Gábor szóbeli kiegészítése

FODOR GÁBOR (független) előterjesztő: Köszönöm szépen, elnök úr. Itt is hadd bocsássam előre azt, hogy igyekszem szintén röviden beszélni erről a kérdésről, hiszen képviselőtársaim nyilván ismerik az ügyet. Itt az úgynevezett 30 napos fizetési határidő kérdéséről van szó, tehát a számlák egyenértéke kifizetésének 30 napon belül való kötelező megtörténtéről.

A mi javaslatunk arról szól, hogy ezt tegyük egy olyan fontos határponttá, olyan mérföldkővé, ahol mindenképpen teljesíteni kell a kifizetéseket. Erre számtalan indok van. Többek között a jogbiztonság szempontja mint indok; szerepel az indokaink és az érveink között a bizalom, amely fontos egy gazdaság működésében; és nemcsak a gazdaság működésében, hanem egy egész ország működésében a jogállamba vetett hit. Ezt erősítheti ez a lépés, hiszen Magyarországon sajnos van egy rossz gyakorlat, ami egyébként általában a számlák kifizetésének, ellenértékének a megadásával kapcsolatban az időhúzást jelenti. Általában a gazdasági erőfőlényükkel élnek és visszaélnak a nagyobb cégek, legyenek azok magyarok vagy külföldiek, vagy akár az állam vagy akár az önkormányzat egy adott pozícióban. Tehát mindenképpen a bizalmat - amely, hangsúlyozom, a gazdaságban is és egyébként a politikában is, a közéletben is egy fontos tényező - erősíthetné, ha a fizetési határidőt viszonylag

szigorúan szabnánk meg. Azért lehet ez jótékony hatású a gazdaságra, mert ráadásul még a gazdaság számára oly fontos, mondhatnám azt, hogy szinte az oxigénként jelen levő pénzforgást, a pénz mozgását is elősegítheti, hiszen a fizetési határidők megszabása, konkréttá tétele, tehát nem ajánlottá tétele, ahogy a 30 nap jelen pillanatban szerepel, egyfajta irányadó szabályként, hanem kötelezővé tétele a pénzforgást is felgyorsítaná, ami a gazdaság számára jótékony hatású.

Nyilván, akik nyernének egy ilyen döntéssel, azok elsősorban a kis- és középvállalatok lennének. Szerintem sokan gondoljuk azt ma Magyarországon, hogy erősíteni kell ezt a szektort, és valószínű, hogy egy ilyen lépés elősegítené ezt. Úgyhogy kérem képviselőtársaimat, itt is függetlenül különböző pártállásoktól és ilyen típusú parlamenti logikai meggyőződéstől, az ügy érdemét tekintve, amely praktikus, kifejezetten életszagú - ha fogalmazhatok így - javaslat, álljanak mellé, és támogassák. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönjük a javaslat szóbeli indoklását. Megnyitom a javaslat vitáját. Kérdezem a bizottság tagjait, ki kíván hozzászólni. Vas Imre alelnök úrnak megadom a szót.

Hozzászólások

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönjük szépen. Amit képviselőtársunk felvetett problémaként, az jogos, csak az a probléma, hogy most is van határidő - bár egy kicsit hosszabb, mint amit képviselőtársunk javasol -, de nem a határidővel van most sem probléma, hanem azzal, hogyha határidőben sem fizetik ki. És ebben egyetértünk egyébként, hogy nagyobb erőfőlényel rendelkező cégek időnként (*Dr. Apáti István: Rendszeresen.*) visszaélnék ezzel a dologgal, csak attól még, hogy a határidőt csökkentjük, ez nem rendeződik. Ez most 60 nap vállalkozás és vállalkozás viszonylatában, de csak 180 nap után fizet, mert neki éppen úgy tartja kedve; és egyébként meg a kisvállalkozás nem nyújt be fizetési meghagyást, nem indít keresetet, nem indít felszámolási eljárást, mert azt mondja, hogy ha ezt megteszem, akkor a következőkben nem kapok tőle megrendelést vagy nem vásárol tőlem. Tehát nem azzal van probléma, hogy most 30 vagy 60 nap, hanem azzal, hogy a jelenleg egyébként - és ebben szerintem téved képviselőtársam - kötelezően előírt fizetési határidőt nem tartják be. És azért tudják szerintem nem betartani, mert a kis cégek nem indítanak különböző, az előbb felsorolt jogi eljárásokat. Amint elindítják a jogi eljárást, mondjuk, benyújt egy felszámolási kérelmet - ezt nyilván csak 200 ezer forint fölötti tartozás esetén lehet -, akkor azért jelentősen megnő ezeknek a cégeknek a fizetési hajlandósága.

Én úgy érzem egyébként, hogy a helyzeten a kisvállalkozások összefogásával lehetne javítani, mert addig, amíg csak egy-egy ilyen van, azt ki lehet hagyni, és lehet azt mondani, hogy akkor te nem kapsz többet megrendelést, de ha mindegyik szisztematikusan érvényesítené ezeket a jogait, akkor erről le lehetne szoktatni a nagyobb erőfőlényel rendelkező cégeket.

Úgyhogy a problémafelvetés jogos, csak szerintem nem a benyújtott törvényjavaslat az, ami ezt a problémát meg tudja oldani. Természetesen egyébként az Országgyűlésnek is meg a kormánynak is dolgozni kell a probléma megoldásán. A problémafelvetés tehát szerintem jó, csak a megoldási javaslatot nem érzem tökéletesnek. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. Répássy Róbert képviselőtársunké a szó.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Egyetértek Vas Imre képviselőtársammal, de még annyit hozzátennék, képviselőként találkoztam azzal a helyzettel, hogy önkormányzatok kerültek abba a helyzetbe, hogy nem tudták betartani a közüzemi szolgáltatókkal szembeni határidőket, és egyébként nagyon súlyos jogkövetkezményei voltak ezeknek a határidő-mulasztásoknak. Tehát kifejezetten volt egy ilyen kezdeményezés az önkormányzatok részéről, hogy legalább őket vegyük ki például ebből a körből. No de mondjuk, az eléggé ingatag, hogy például az önkormányzatoknak nem kell betartani ezeket a határidőket. De kisteleplési önkormányzatokat nagyon nehéz helyzetbe hozott, hogy mondjuk, áramszolgáltató felé való tartozásuk után olyan késedelmi vagy más fizetési jellegű kötelezettségeik voltak, hogy ez megfontolásra készteti azokat is, akik egyébként egyetértettek a polgári törvénykönyvnek ezzel a mostani szabályával.

Tehát jelzem, hogy már ennek a határidőnek a betartása is gondot okozott bizonyos szektorokban. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. Vas Imre alelnök úr!

DR. VAS IMRE (Fidesz), a bizottság alelnöke: Mivel képviselőtársam nem ül itt rendszeresen az Igazságügyi bizottságban, jelzem, hogy a költségátalányra vonatkozó szabályt azért kellett többek között módosítanunk, mert egy időben, a polgári törvénykönyv hatálybalépésével kötelező volt, és ez olyan adminisztratív terhet rótt, elsősorban könyvelési terheket a kisebb vállalkozásokra, hogy az a jelzés érkezett felénk több helyről, hogy ne legyen kötelező, elég, ha ő kéri ezt a 40 eurós költségátalányt. Éppen azok, akiket most egyébként képviselőtársunk meg akar védeni, ők jelezték felénk, és ez indította el azt a törvénymódosítást, amellyel ezt kivettük a Ptk.-ból, és ezt egy külön törvény szabályozza, hogy ne legyen kötelező, csak ha kéri. Mert ez is a kis cégeknek okozott problémát, hogy ezt kérni kell, ki kell állítani a számlát, nem fizetik ki, utána lemondatták ezek a cégek őket erről, és akkor nekik kellett ennek az adóvonzatát is állni. De a probléma jogos, ez egyértelmű. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az előterjesztőnek visszaadom a szót, hogy válaszoljon a vitában elhangzottakra.

Fodor Gábor reflexiói

FODOR GÁBOR (független) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök úr, és köszönöm természetesen itt is képviselőtársaimnak azt, mint az előző vitában is, hogy megtisztelték a véleményükkel; még ha vitatkozunk, akkor is mindig hálás vagyok ezért, hiszen remélhetően vitában tudunk előrejutni, és megformálni valamiféle közös gondolkodásmódot. Remélem, hogy ez itt sikerül, ha már az előbb nem is sikerült.

Amit Vas Imre és Répássy Róbert képviselő urak említettek, ezzel kapcsolatban annyit hadd mondjak, hogy köszönöm az észrevételeiket. Valóban nem fekete-fehér a történet, természetesen, ezzel én teljesen tisztában vagyok. Magam is találkoztam hasonlókkal, amiket Répássy Róbert képviselőtársam mondott, tehát önkormányzatnál én magam is tapasztaltam, kisteleplési, kis falusi önkormányzatoknál hasonló problémákat. A költségátalány kapcsán is, amire Vas Imre képviselő úr fölhívta a figyelmet, emlékszem a vitára, ha a részleteire nem is, de emlékszem az ügyre. Ezek mind fontos szempontok.

Azt azonban hadd említsem meg - és örülök annak, hogy mindkét képviselő úr szavára azt, hogy egyébként jogos ez a problémafelvetés, még ha nem is találják a

legjobbnek a kezelési módját -, mi azért javasoltuk ezt a Liberális Párt részéről, mert azt gondolom, valamikor viszont lépni kell. Mindannyian azt gondoljuk, hogy az azért nincs rendben, hogyha egyébként nem fizetik határidőre általában a számlákat. Az biztos, hogy egy önkormányzatnál sem az a normális és az az elfogadott, hogyha nem tudja kifizetni, hanem ez nyilván egy rendkívüli helyzet; tehát ezt nem tekinthetjük rendszerszerű elfogadottságú helyzetnek, hogy önkormányzat nem tudja határidőre kifizetni a számláit. Tehát mégiscsak abba az irányba kellene mennünk és abba az irányba kellene jelzéseket adnunk, hogy igen, van egy általános elvárás ma már a magyar gazdaságban és a magyar közéletben, ha úgy tetszik, ez pedig az, hogy megfelelő határidőn belül és lehetőleg a legrövidebb határidőn belül, ami normálisan és nemzetközi szinten is elfogadható, fizessük ki a számlákat. Mert ez segíti a gazdaságot, és mint ahogy hangsúlyoztam, tényleg a bizalmat minden tekintetben ez állítja helyre egymás iránt.

E tekintetben, azt gondolom, abból kell kiindulnunk, hogy a törvényt be kell tartani, természetesen. Ha van egy törvény, és azt látjuk, hogy azt nem sikerül betartani, annak számtalan oka lehet, számtalan gazdasági, társadalmi probléma lehet a háttérben. De ha azt gondoljuk, hogy azért szeretnénk abba az irányba menni, hogy általában a törvények tisztelete is olyan erős legyen Magyarországon, hogy az az általános elvárás, hogy egy törvényt be kell tartani, akkor szerintem léphetünk ebbe az irányba, és ennek jótékony hatása lehet a gazdaságra nézve. Egyébként pedig erőt jelenthet az is, ha a parlament melléáll egy ilyen ügynek. Ha országosan tudjuk azt, hogy ha elkezdünk beszélni egy témáról, a parlament egy döntést hoz, ha melléteszünk érveket, ha ez ügyvé válik, akkor azt gondolom, ez sokat segíthet abban, hogy egy általános fegyelem alakul ki a fizetések terén, és ez biztos, hogy a gazdaságra jótékony hatással lesz. Hiszen egyébként - ha már itt a nyugat-európai példáról beszéltem az előző téma, a kannabisz orvosi legalizációja kapcsán - a nyugati világban azért ez az általános gyakorlat. Tehát a 30 napos határidőt mi is nem feltétlenül csak úgy a hasunkra ütve találtuk ki, hanem azért, mert ez az általános európai gyakorlat.

Úgyhogy nekünk is ebbe az irányba érdemes mennünk, érdemes tenni egy lépést, ha már azt gondoljuk, hogy van olyan fejlett vagy van olyan erős a magyar gazdaság vagy a közélet, hogy egy ilyen meg tud lépni. Én ezért kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák ezt a javaslatot.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönjük szépen. Kérdezem a bizottság tagjait, támogatják-e a törvényjavaslat tárgysorozatba vételét. Aki igen? *(Szavazás.)* Egy igen. Aki nem? *(Szavazás.)* Kettő nem. És aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Hét tartózkodás. Köszönöm. Megállapítom, hogy 1 igen, 2 nem szavazat és 7 tartózkodás mellett a bizottság nem vette tárgysorozatba a törvényjavaslatot.

A határozati házsabály értelmében tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a bizottság döntéséről házelnök urat írásban értesítjük. Ezzel ezt a napirendi pontot is lezártuk. Köszönjük Fodor Gábor képviselőtársunknak a részvételét. *(Fodor Gábor: Köszönöm szépen. - Távozik az ülésről.)*

A Kormánytisztviselői Döntőbizottság elnevezésének megváltoztatásával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/17783. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)

Következik a második napirendi pontunk: a Kormánytisztviselői Döntőbizottság elnevezésének megváltoztatásával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat részletes vitájának kijelölt bizottságként történő

lefolytatása. Köszöntöm az előterjesztő képviselőjében dr. Kenyeres Gabriella főosztályvezető asszonyt és kollégáját.

Mivel az előterjesztéshez módosító javaslat nem érkezett, ezért a részletes vita egy szakaszból áll, azaz a törvényjavaslatnak a határozati házszabály 44. §-ában meghatározott szempontok szerinti vizsgálatával fogunk foglalkozni. Kérdezem először az előterjesztőt, hogy álláspontja szerint a javaslat megfelel-e a házszabályi rendelkezéseknek.

DIAMANTOPOULOSNÉ DR. KENYERES GABRIELLA főosztályvezető (Miniszterelnökség): Tisztelt Elnök Úr! Szerintünk a házszabály 44. § (1) bekezdés alapján megfelel az előterjesztés a házszabálynak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megnyitom a vitát. Kérdezem, kíván-e valaki hozzászólni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Kérdezem a bizottság tagjait, megfelel-e álláspontjuk szerint a javaslat a házszabály rendelkezéseinek. Aki szerint igen? *(Szavazás.)* Nyolc igen. Aki szerint nem? *(Szavazás.)* Ilyet nem látok. És tartózkodás? *(Szavazás.)* Kettő tartózkodás. Köszönöm. Megállapítom, hogy 8 igen, 0 nem és 2 tartózkodás mellett a bizottság úgy döntött, hogy az előterjesztés megfelel a házszabály 44. §-ában foglaltaknak.

Ezzel a részletes vitát lezárom. Köszönöm főosztályvezető asszonyt és kollégáját részvételét.

A Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló 2015. évi C. törvény végrehajtásáról szóló T/17578. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)

Soron következik harmadik napirendi pontunk: a Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló 2015. évi C. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslat részletes vitája. Köszöntöm Adorján Richárd helyettes államtitkár urat és kollégáit.

Mivel az előterjesztéshez módosító javaslat nem érkezett, ezért a részletes vita egy szakaszból áll, azaz a törvényjavaslatnak a határozati házszabály 44. §-ában meghatározott szempontok szerinti vizsgálatával fogunk foglalkozni. Kérdezem először az előterjesztőt, hogy álláspontja szerint a javaslat megfelel-e a házszabályi rendelkezéseknek.

DR. ADORJÁN RICHÁRD helyettes államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszöntöm én is a tisztelt bizottságot. Igen, megfelel.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Megnyitom a vitát. Kérdezem, valaki kíván-e ehhez hozzászólni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Amennyiben nem, akkor kérdezem a bizottság tagjait, megfelel-e a javaslat a házszabályi rendelkezéseknek. Aki egyetért ezzel? *(Szavazás.)* Nyolc igen. Aki nem ért egyet? *(Szavazás.)* Egy nem. És aki tartózkodik? *(Szavazás.)* Egy tartózkodás. Köszönöm. Megállapítom, hogy 8 igen, 1 nem szavazat és 1 tartózkodás mellett a bizottság úgy döntött, hogy az előterjesztés megfelel a házszabály 44. §-ában foglaltaknak.

Ezzel a részletes vitát lezárom. Köszönöm a részvételüket.

Egyes törvényeknek a gyermekek fokozottabb védelme érdekében szükséges módosításáról szóló T/16168. számú törvényjavaslat (Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)

Soron következik a negyedik napirendi pontunk: az egyes törvényeknek a gyermekek fokozottabb védelme érdekében szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat részletes vitájának kijelölt bizottságként történő lefolytatása. Köszöntöm a kormány képviselőjében Völner Pál államtitkár urat és kollégáját, illetve az előterjesztők képviselőjében Répássy Róbert képviselőtársunkat.

Megnyitom a részletes vita első szakaszát, azaz a törvényjavaslatnak a HHSZ 44. §-ában meghatározott szempontok szerinti vizsgálatát. Kérdezem először az előterjesztőt, hogy álláspontja szerint a javaslat megfelel-e a házszabályi rendelkezéseknek.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Igen, az előterjesztők álláspontja szerint megfelel a házszabályi rendelkezéseknek a javaslat.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem a kormány álláspontját.

DR. VÖLNER PÁL államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Megfelel, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm. Megnyitom a vitát. Kérdezem, ki kíván ehhez a részhez hozzászólni. Szél Bernadett képviselőtársunknak megadom a szót.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! A módosító javaslataim mellett szeretnék érvelni - most, vagy pedig konkrétan megnyitják?

ELNÖK: Az utána lesz, köszönjük szépen.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Jó, rendben, köszönöm szépen, akkor alkalmazkodom a házirendhez.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megállapítom, hogy jelentkezőt nem látok. Kérdezem a bizottság tagjait, megfelel-e a javaslat a házszabályi rendelkezéseknek. Aki ezzel egyetért? *(Szavazás.)* Tíz igen. Megállapítom, hogy egyhangúlag, 10 igen szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül a bizottság úgy döntött, hogy az előterjesztés megfelel a házszabály 44. §-ában foglaltaknak.

Mivel az előterjesztéshez módosító javaslatok érkeztek, áttérünk a háttéranyag megvitatására, amely 8 pontból áll. Megadom a szót Szél Bernadett képviselőtársunknak, hiszen ő már jelentkezett. Tessék parancsolni!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a lehetőséget. Tisztelt Bizottság! Két nagyon fontos módosító javaslatot nyújtottam be a nyitva lévő törvényhez. Az egyiket már ismerhetik korábbról, hiszen ez a bizottság tárgyalta egy korábbi ügy kapcsán, méghozzá a gólyatábori erőszakkal összefüggésben. Én akkor egy olyan ígéretet kaptam, hogy foglalkozni fognak ezzel a kérdéssel. Nem történt ez meg azóta, úgyhogy azt gondolom, újra beszélnünk kell róla, hogy hogyan tudunk ezen a mostani helyzeten változtatni. Ugyanis mi azt javasoltuk - és akkor is ezt javasoltuk -, hogy ha olyan intézményben tanul valaki, ahol arra képeznek embereket, hogy utána gyermekekkel foglalkozzanak, akkor már a bemeneti feltétel is az legyen, hogy semmi

olyan előélete, büntetett előélete ne legyen az illető személynek, ami szexuális erőszakkal kapcsolatos. Ugyanis nemcsak az intézményben való tanulást lezárva kezd el gyermekekkel foglalkozni, hanem az intézményben töltött évek alatt is, például gyakorlati foglalkozás keretében közel kerül gyermekekhez az ott tanuló diákok mindegyike. Innentől kezdve, azt gondolom, hogy ha bárkinek olyan előélete van, hogy szexuális erőszakot követett el, bántalmazott vagy visszaélt másik ember kiszolgáltatottságával szexuális vonatkozásban, az ne kerülhessen gyerekek közelébe az intézményben töltött évek alatt sem. Ez az egyik módosító javaslat, amelyet beadtunk a nyitva álló gyermekvédelmi törvényhez.

A másik javaslatunk pedig egy kiterjesztése a most a törvényben szereplő javaslatnak. Jelenleg az szerepel a törvényjavaslatban, hogy ha valaki gyermekkel szemben követ el szexuális visszaélést, akkor el lehessen tiltani a foglalkozásának a gyakorlásától. Mi azonban úgy gondoljuk és úgy látjuk, és azt gondolom, hogy ez nem egy pártpolitikai kérdés, hogy a hatalmi viszony nem ér véget akkor, ha valaki 18 éves lesz, hanem azt követően is folytatódik. Mindannyian tudjuk azt, hogy például egy egyetemi oktató és egy diák, vagy akár egy színész és egy rendező viszonylatában is olyan hatalmi függőségi helyzetek alakulnak ki, amelyben a hatalomban lévő személy vissza tud élni az alávetett személy kiszolgáltatottságával. Ezért azt javasoljuk, hogy a büntető törvénykönyvet módosítsuk, hogy ne csak a gyermekekkel, hanem a nagykorúakkal szemben elkövetett szexuális visszaélések esetén is el lehessen tiltani az elkövetőt a foglalkozása gyakorlásától. Így kívánjuk védeni azokat az embereket, akik alávetett, hatalmi helyzetben, hatalmi függő viszonyban vannak a szexuális bűncselekmény elkövetőkkel.

Én azt gondolom, miközben erről a törvényjavaslatról beszélünk, éppen egy olyan társadalmi jelenség zajlik, amelyben nagyon sok mindenről őszintén beszélünk, amiről korábban nem tudtunk, nem mertünk beszélni. Én azt látom, hogy ez egy olyan korszak, amelyben a politikusoknak is segíteni kell a magunk eszközeivel a tisztulásban. Ezért is szorgalmazzuk folyamatosan például az isztambuli egyezmény ratifikációját, ami egy átfogó védelmi rendszer lenne, és segítene a megelőzésben is, illetve az áldozatoknak is. Gyermekekről, nőkről beszélek. Most azonban e törvényjavaslat kapcsán tudunk két nagyon fontos változást létrehozni, mind a kettő védené a függő viszonyban lévő embereket, és védené a gyermekeket is. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük képviselő asszony felvetéseit. A háttéranyag 1., 2., 4. és 8. pontjai összefüggenek egymással. A kodifikációs főosztály jelzése alapján először így azt kell vizsgálnunk, hogy a javaslatok megfelelnek-e a házszabály 42. § a) pontjában foglaltaknak. Kérdezem erről először az előterjesztő álláspontját.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Tisztelt Bizottság! Ha csak egy szóval kell válaszolnom, akkor azt kell mondanom, hogy nem felelnek meg szerintünk a házszabály rendelkezéseinek. De engedjék meg, hogy néhány mondatot mondjak.

A helyzet az, hogy azzal, amit Szél Bernadett itt előadott, részben egyetértünk. De itt ugye arról van szó, hogy Szél Bernadett a Btk.-n túl azokat a jogszabályokat akarja módosítani vagy azokat is módosítani akarja, amelyek a büntetett előléthez fűződő hátrányok konkretizálását, végrehajtását jelentik. Tehát ő tulajdonképpen azt mondja, hogy nem elég a Btk.-ban kimondani ezeket a tilalmakat, hanem végig kell vezetni a szaktörvényeken. Ebben részben igaza van, de ez nem oldható meg ezzel a büntető jogszabálynak az összefüggésével.

Több probléma van a módosító javaslatokkal. A másik probléma az, hogy még büntetőjogilag sem pontosak a kifejezések, tehát van ilyen probléma is vele. Egy részével meg igencsak vitatkoznék, azzal a részével, ahol azt mondja, hogy ne csak 18

éven aluli személyeknél, hanem akár felnőtt személyeknél is nyissuk meg azt a lehetőséget, hogy a büntetőjogi üldözés addig tarthasson, amíg a hatalmi befolyási viszony alatt áll valaki. Ezek nehéz kategóriák, nehéz fogalmak, és úgy tűnik, a módosító javaslatok nem pontosan szabályozzák ezt a kört, nem írják le pontosan, hogy itt mit ért ez alatt a képviselő.

Hozzáteszem - és ezért mondom, hogy részben egyetértünk Szél Bernadett-tel - , hogy a Btk. jelenlegi megfogalmazása is mindenképpen a bírói gyakorlat kimunkálását igényli; a bírói gyakorlat fogja kimunkálni, hogy a Btk.-t hogyan kell itt alkalmazni. Mert a büntető törvénykönyv úgy fogalmaz, hogy nem csak a foglalkozás gyakorlásától tiltható el valaki - ez még így egyszerű dolog lenne -, hanem minden olyan egyéb tevékenységtől, amelynek keretében 18. életévét be nem töltött személy nevelését, felügyeletét, gondozását, gyógykezelését végzi, illetve ilyen személlyel egyéb hatalmi vagy befolyási viszonyban áll. Ezek a mondatok mindenképpen a joggyakorlatban, a bírói ítéletekből derülnek ki, hogy mely szituációkat tekinti a bírói jogalkalmazás ilyennek. Egyszerűen azért, mert nem sorolható föl taxatív, hogy melyek azok a függőségi viszonyok - most egyszerűsítsük le így: függőségi viszonyok -, ahol a sértett és az elkövető ilyen viszonyba kerülhet. Tehát nem készíthető taxatív felsorolás erről. Márpedig a büntetőjogban az értelmezésnek nagyon szűk körűnek kell maradnia, a büntetőjogban a büntető jogszabályt nem lehet tágan értelmezni, a megengedő értelmezés tilos, a büntetőjogban szigorú értelmezési szabályok vannak.

Én tehát annyiban egyetérték Szél Bernadett-tel, hogy ezek a Btk.-beli mondatok vagy ez a felsorolás nem biztos, hogy minden olyan szituációt leír, amire manapság azt mondhatjuk, hogy egyértelmű a függőségi viszony, és mégis látjuk a függő helyzettel való visszaélésnek az eseteit.

Tehát szerintem Szél Bernadettnek igaza van abban, hogy ezt a problémát élénk hozta, de a módosító javaslatok egyrészt túlterjeszkedőek - tehát itt térnék vissza arra, hogy szerintem túlterjeszkedőek a módosító javaslatok -, másrészt pedig kodifikációs pontosításra szorulnának. És ne felejtsek el, hogy módosító javaslatként ezeket a kodifikációs pontosításokat akkor végezhetnénk el, ha mondjuk, saját magunk terjesztenénk elő ilyen indítványokat. De elsősorban azt kell vizsgálni, hogy házszabályszerű-e a módosítás.

Tehát nem söpörném le egy kézmozdulattal a képviselő asszony javaslatait, de mégis, nem házszabályszerűek és szakmailag nem elég jók a javaslatok ahhoz, hogy elfogadhassuk őket.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem államtitkár urat, mi az álláspontja a házszabályszerűség kérdésében.

DR. VÖLNER PÁL államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Nem felel meg a házszabálynak, túlterjeszkednek a módosító javaslatok.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megnyitom a vitát. Kérdezem a bizottság tagjait, ki kíván hozzászólni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Képviselő asszony? Tessék parancsolni!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Nagyon sajnálom ezt a helyzetet, mert az a véleményem, úgy tűnik, hogy a bizottság nem abban érdekelt, hogy a problémára a megoldást megtaláljuk. Elég izzadságszagú volt ez az érvelés, ami arról szólt, hogy nem elég jó a minősége a módosítónak és nem is házszabályszerű. Mind a kettővel vitatkozom. Szerintem maximálisan házszabályszerű a módosító, és azt is gondolom, hogy elég jól sikerült definiálnunk a problémát.

Most akkor kérdezem, hogy most tulajdonképpen mi a probléma, azon kívül, hogy önök szerint, különböző jogászok között meghallgatva, ez nem házszebályszerű és szakmailag nem elég pontos. Kérdezem: egyetértünk-e elvi síkon abban, hogy már a gyermekekkel való foglalkozásra képző intézményben ne vehessen részt a tanulási évek alatt olyan személy, aki korábban szexuális jellegű bűncselekményt követett el, vagy sem? Tehát az elvi megegyezés megvan-e köztünk vagy nincs meg? (*Dr. Répássy Róbert: Elvileg igen.*) És ha megvan az elvi megegyezés ebben a kérdésben, akkor mi lesz a következő lépés? Mert az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy másodszorra hozom ide ezt a javaslatot, és itt gyermekekről beszélünk. Én szeretnék eredményt elérni ebben a kérdésben. Beszéljünk akkor arról, hogy ha az én javaslatom akkor sem volt jó, most sem jó, akkor milyen az a jó javaslat, amit ez a bizottság támogatni tudna. Eredményt szeretnék ebben a kérdésben!

És akkor van a másik javaslatom, amelyik kifejezetten arról szól, hogy függőségi viszonyban lévő emberek esetében ne maradjon a saját szakmájában az az ember, aki fogja, és kihasználja azt, hogy ő hatalmi pozícióban van, és szexuálisan zaklatja, bántalmazza, nemi erkölccsel visszaél az alárendelt személy vonatkozásában.

ELNÖK: Képviselő asszony, az a háttéranyag 5. pontja lesz; most az 1., 2., 4. és 8. háttéranyagpontról beszélünk.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Répássy képviselőtárs is beszélt róla! (*Dr. Répássy Róbert: Jogos. - Dr. Apáti István: Ő terjeszkedett túl. - Derültség.*) Úgyhogy akkor én most az elvi egyetértést vagy egyet nem értést szeretném tisztázni itt a bizottsági keretek között, hogy egyetértünk-e ebben vagy nem értünk egyet. És akkor állapodjunk meg abban, hogy mi legyen a következő lépés, mert én itt is eredményt szeretnék elérni. Köszönöm.

ELNÖK: Répássy képviselő úr!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Igen, elnézést kérek, valóban az összes, Szél Bernadett képviselő asszony által betervezett módosító javaslatról beszéltem. Ez hiba volt, mert az elnök úr által megjelölt 1., 2., 4. és 8. pontokra ez a házszebályszerűségi probléma mindenképpen áll. De ha már belementünk az érdemi vitába, elnök úr, ha megengedné, hadd válaszoljak a képviselő asszonynak.

ELNÖK: Tessék parancsolni!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Igaza van abban, hogy elvileg egyetértünk ezzel, de a mi felelősségünk, hogy jó törvényszöveget fogadjunk el.

És még egy dologra felhívnám a figyelmet. A probléma nehézsége abban áll, hogy amikor a bíró hoz valakiről majd egy ilyen döntést, hogy tudniillik a jövőre nézve eltiltja a foglalkozásától vagy minden olyan szituációtól, ami függőségi viszonyban tekinthető - mert most leegyszerűsítettem, amit a Btk. ír -, tehát most már, hogy ez ráadásul végleges hatályú, kötelezően végleges hatályú ez az eltiltás, ezért a bírónak pontosan meg kell mondania, hogy mitől tiltja el az elíteltet. Ha nem tudja pontosan megmondani, akkor a bíró nem fog olyan döntést hozni; amit mi most itt ketten függőségi viszonyban nevezünk, ön is beláthatja, egy bírói ítéletben ilyen döntés nem hozható, hogy a jövőre nézve, sőt végleges hatállyal, az élete végéig valakit eltilt attól, hogy függőségi viszonyba kerülhessen, mondjuk, olyan személyekkel, akiket mi szeretnénk védelmezni. Egyszerűen a bíró nem tud ilyen döntést hozni, tehát muszáj neki az eltiltás hatályát, hogy mitől tiltja el, azt precízen

meghatározni. S ha nem tudja precízen meghatározni, akkor vagy nem fog működni ez az eltiltás, mert egyszerűen, ha nem tudta megmondani a bíró, akkor kiesik az a tevékenység esetleg a körön kívül; másrészt pedig nem is biztos, hogy alkotmányosan megengedhető, hogy olyan szituációktól, olyan helyzetektől tiltsa el az elítéltet a bíró, amit mi szeretnénk egyébként elkerülni, de mégsem tudta a bíró azt megfogalmazni.

Mondok egy példát, csak azért, hogy világos legyen. Amikor például a gólyatáborokban közreműködőként egy céget alkalmaztak, megbíztak egy céget, mondjuk, a gólyatábor biztonsági vagy akár valamilyen közreműködői feladatával, ha annál a cégnél dolgozik valaki, aki egyébként eredetileg nem abban a munkakörben van, hogy ő foglalkozzon fiatalokkal, mégis, annál a cégnél dolgozik alkalmazottként, alkalmazható, beosztják, akár mondjuk, őrzés-védelmi feladatokra, de neki nincs beleírva az erkölcsi bizonyítványába, hogy őt eltiltották olyan tevékenységtől, amit éppen ellát, mert ő az őrzés-védelmi feladatoktól például nincs eltiltva. És mégis kerülhet olyan helyzetbe, hogy mondjuk, a fiatalok közelébe kerül. Ez az egyik probléma.

A másik, hogy itt ezt az eltiltást csak akkor tudja érvényesíteni a munkáltató, ha a munkáltatónál kötelező előírás az erkölcsi bizonyítvány kérése. Na de könyörgök, hát a magánmunkáltatók nagy részénél nem kötelező az erkölcsi bizonyítvány ahhoz, hogy valakit alkalmazzanak! Tehát valakinek volt, mondjuk, tizenöt évvel ezelőtt egy ilyen ítélete, és alkalmazták őt valamilyen logisztikai feladatokra - hogy ilyen egyszerűek legyünk -, nem biztos, hogy ahhoz fog kérni a munkáltató tőle erkölcsi bizonyítványt, mert nem köteles kérni; magánmunkáltatónál nincs ilyen kötelezettség. Ebben az esetben viszont nem fog kiderülni, hogy ő esetleg el van tiltva attól, hogy fiatalokkal bármilyen munkakörben foglalkozzon.

Tehát, tisztelt bizottság, még egyszer: tényleg van mit javítani ezen a törvényszövegen, és van mit dolgozunk ezen. Arra kérem a frakcióvezető asszonyt is, hogy legyen türelemmel, mi sem tartjuk lezártnak ezt a törvényjavaslatot. De ne felejtse el, hogy folyamatosan szigorodik a gyermekek sérelmére elkövetett bűncselekményeknek a büntetőjogi megítélése, ugyanígy folyamatosan szigorodik a szexuális bűncselekmények megítélése. Ezek körében most már odáig jutottunk, hogy megpróbáljuk a jövőre nézve kizárni az ilyen helyzeteket, amelyekben ilyen bűnöket elkövethetnének. De azért az ilyen, jövőre nézve alkotott szabályoknál vagy jövőre nézve alkotott tilalmaknál az alkotmányossági szempontokat figyelembe kell venni. És az a minimum, hogy figyelembe kell vennünk a normavilágosságot, azt, hogy a jogalkalmazó számára, a bíró számára egyértelmű legyen az, hogy kit mitől kell eltiltania. Az nem lehet, hogy valakit úgy tiltsanak el végleges hatállyal, hogy egyébként nem derül ki abból, hogy milyen munkakörökbe nem tölthet be. Ennek az az oka, hogy a Btk.-ban jelenleg nemcsak a foglalkozástól való eltiltás, hanem még egyéb hatalmi viszonyoktól vagy egyéb tevékenységtől való eltiltás is szerepel. Tehát jó ötlet volt kibővíteni a Btk.-t, csak a végrehajtása egyelőre még nem zár ki minden szituációt, nem tud kizárni minden helyzetet. Lehet, hogy például a magánmunkáltatóknál elő kell írni az erkölcsi bizonyítvány kérését abban az esetben, ha valamilyen oktatási intézménnyel kötnek megbízási szerződést. De az világos, hogy ezt nem ebben a Btk.-módosításban tudjuk megoldani, mert ez már jócskán túlmutat a büntető törvénykönyv módosításán, a szakképzési vagy felsőoktatási törvény módosításán is jócskán túlmutat, hogy például mely munkakörökben legyen kötelező az erkölcsi bizonyítvány kérése. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ugye, a hárszabályszerűségről vitatkozunk (*Derűltség.*), jelen pillanatban azonban úgy látom, hogy frakcióvezető asszony szeretne még szót kérni. Tessék parancsolni!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Továbbra is vitatom azt az érvelési rendszert, amelyet Répássy képviselőtársunk itt prezentált. A helyzet az, hogy a mostani törvényjavaslatban a 18. év alatti esetekben meg tudják oldani ezt a bizonyos eltiltást. Beleírtuk a módosító javaslatba is, hogy a bírónak a konkrét ügy körülményeinek ismeretében történő mérlegelési jogát fenntartva szeretnénk ezt alkalmazni 18 év feletti esetében is.

Szóval, a helyzet az, hogy én nem gondolom azt, hogy taxatívén bármilyen felsorolásra szükség lenne ahhoz, hogy a bíró dönten tudjon. Mindannyian látjuk a joggyakorlás módja során, hogy a bírók meglehetősen magabiztosan tudnak mozogni, az ügy minden részletét föl tárva. Arról nem is beszélve, hogy az ön példája azért is sántít, mert nemcsak egy gólyatábor kapcsán kerülhetnek őrző-védő szolgálatok a gyermekek közelébe, hanem ugye a gólyatábor 18 év fölött kezdődik, hanem 18 év alatt is lehetővé válik egy ilyen helyzet. Most innentől kezdve az a probléma, hogy amit ön az én módosítómmal kapcsolatban megjegyzett, az a kormányzati képviselők vagy a kormányzat részéről érkező képviselők javaslatával kapcsolatban is ugyanúgy fennáll.

Tehát én továbbra is azt vitatom, hogy miért állunk meg a 18 éves korhatárnál mint egy ebből a szempontból megkülönböztetett korhatárnál. Az erőszak, ha függő helyzettel él vissza valaki, azt gondolom, ugyanúgy megállná azt a büntetést, mint a 18 éven aluli helyzetben. Egyszerűen megfogalmazva ezt a helyzetet, a függelmi viszony, most gondoljon bele: van egy tanár és van egy diák, van egy egyetemi oktató és van egy hallgató, van egy edző és valaki, aki az edzésre jár - ezekre a függelmi viszonyok ugyanúgy fennállnak 18 év alatt is és 18 év fölött is.

És én nem gondolom, hogy túlterjeszkedő lenne maga az indítvány sem. Ugyanazt a Btk.-s passzust módosítjuk. De ha ez a beszélgetés most nem arról szól, hogy fogást találjunk a másikonak a javaslatán - én az önökén nem fogok, csak kiterjeszteni szeretném és szigorúbbá tenni -, ha ez a beszélgetés most nem arról szól, hogy önök fogást találjanak az én javaslatomon, mert én történetesen most ellenzékben vagyok és önök kormányon, akkor azt prezentálja, legyen kedves, képviselőtársam, hogy hogyan tudunk végre haladni ezzel az ügygel. Nem tudok tovább türelmesnek lenni! A másik javaslatommal másodszor vagyok itt, és továbbra is azt látom, hogy szexuális zaklatók tanulhatnak olyan intézményekben, ahol gyermekekkel foglalkozás miatt közel kerülnek hozzájuk, és innentől kezdve nem elég szigorú a szabályozás. Tehát nem elég az a szabályozás, ami az intézményből való távozást követően, diplomával a zsebben úgymond eltiltja a gyermekekkel való foglalkozástól a szexuális ragadozót, hanem már amikor az oktatásban benne van ez a személy, akkor ne találkozhatson gyerekekkel; én ezt akarom elérni. Arról nem is beszélve, hogy mennyire blőd az a szabályozás, amely úgy hagy elvégezni egy iskolát egy adott esetben szexuális visszaélést elkövető embernek, hogy tudjuk, hogy utána nem fog tudni gyermekekkel foglalkozni, hiszen egy szexuális ragadozóról van szó.

Én tehát azt gondolom, hogy ezt a módosító javaslatot mindenképpen el kell fogadniuk, vagy ha nem fogadják el, akkor mondják meg, hogy mikor lesz az a tárgyalás, amikor adott esetben szakmai szinten leülünk, és megbeszéljük egymással, hogy mi lesz az a kodifikált módosító javaslat, amire jóérzésű ember itt a magyar parlamentben igent tud mondani. Másodszor vagyok itt, képviselőtársam, ezzel a javaslattal. Kérem, ne kérjen tőlem több időt, mert fél év van a választásokig, nem tudom, hányszor tudom ezt még addig beadni. Utána nyilván lehet, hogy egy más helyzet lesz, lehet, hogy könnyebben át tudom vinni ezeket a javaslatokat. De addig van hat hónap. És ahányszor hozom ide ezt a javaslatot, az azóta eltelt időben gyermekek eshettek áldozatul. Szóval, ez nem egy olyan kérdés, hogy ön most

kormányon van, én meg ellenzékben! Ez egy olyan kérdés, hogy gyermekekről beszélünk!

A másikkal kapcsolatban ugyanez a helyzet. Olyan problémákat mondott nekem, ami a saját javaslatukkal kapcsolatban is akkor meg kell hogy állja a helyét. Én nem szeretném megbuktatni az önök javaslatát, mert azt gondolom, hogy egy jó javaslatról van szó, és szigorítani kell, de én szeretném még szigorúbbá tenni. Úgyhogy legyenek kedvesek, akkor azt mondják meg nekem, hogy ha ezt most nem támogatják, akkor hány óra hány perckor, hol lesz az a megbeszélés (*Derűltség.*), és milyen körben fogunk leülni, hogy végre tudjunk egy olyan javaslatot... Nem vicces ez a dolog! Nem vicces! Hónapokon keresztül hozom ide ezeket a javaslatokat, és önök állandóan türelmet kérnek tőlem, meg a szabályokra azt mondják, hogy így nem jó, úgy nem jó. Folyamatosan módosítom, módosítom, hozom ide, és nem tudunk egyről a kettőre vergődni.

ELNÖK: Köszönjük hozzászólását, frakcióvezető asszony. Azonban azt meg kell mondanom, hogy nem fogást akar a bizottság találni a módosító javaslatokon, hanem kötelezettsége azt vizsgálni, hogy megfelel-e a házszabályi rendelkezéseknek vagy nem. Erről folyik most a diskurzus. Teleki László képviselőtársunk kért szót, megadom.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Nem tudom követni, hogy még jó-e időben, ha most szólok. Ez a módosító, amit hallhattunk, amiről tárgyalunk, azt gondolom, ha van olyan felvetés, hogy egyébként elviekben egyetért a kormánypárti oldal, akkor miért húzódkodik attól, hogy akkor ha konkrétan nem is ezt, de vegye át. Időpontot mondtál, és egyéb mást, de azt gondolom, valóban egyetértek abban Szél Bernadett-tel, hogy minden nap, ha ezt a kérdést nem kezeljük, áldozatok lehetnek. Nem kívánok én felelősöket keresni, viszont nagyon fontosnak tartanám, hogy ha 18 év alatt ezt tudtuk abszolválni, akkor miért ne tudnánk a 18 év feletiekre is valamilyen szinten ráhúzni ezt a dolgot. Mert még egyszer mondom, senki nem veszi majd a későbbiekben a felelősségének azt, hogy még több áldozat lesz, ha ezzel a kérdéssel nem foglalkozunk.

Tehát én nem jogászkodni szeretnék, mert nem is a szakmám, viszont egy dolgot tudok: hogy józan paraszti ésszel azt kell vizsgálni, hogy valóban megálljt tudunk-e parancsolni esetlegesen különböző visszaéléseknek, vagy nem. Ez a módosító arról szól, hogy megálljt tudunk parancsolni valamilyen szinten, és ez nagyon fontos az én értékrendem szerint, de azt gondolom, a Magyar Szocialista Párt értékrendje szerint is. Ezért támogatjuk ezt az előterjesztést. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen a hozzászólást. Mielőtt kérdezném a bizottság tagjait, hogy házszabályszerű-e a háttéranyag 1., 2., 4. és 8. pontja, úgy látom, Répássy Róbert képviselőtársunk kér még szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Igen, azért kérek szót, mert Szél Bernadett is és bizottsági tagtársunk, Teleki László is mindketten ugyanazt a vádat vágták a fejünkhöz, hogy miközben ezen vitatkozunk, újabb áldozatai lehetnek ilyen visszaéléseknek. Azt szeretném leszögezni, hogy ez nem így van, hiszen most is büntetendő cselekményről beszélünk, most is olyasmiről beszélünk, amiben egyébként a bíró akár végleges hatályú döntést is hozhatna, csak nem kötelező ilyen döntést hoznia. Ugye, arról szól a törvényjavaslat, hogy a bírónak innentől kezdve, a jövőre nézve, tehát amikor a törvény hatályba lép, a jövőben elkövetett bűncselekmények vádlottjával szemben kötelező legyen a foglalkozástól és az egyéb

tevékenységtől való eltiltásról döntenie. De ez nem azt jelenti, hogy most nem lehetne ilyen döntést hozni a bírónak, és tipikusan egyébként el is tiltják, csak általában határozott időre tiltják el.

Tehát mindenkit szeretnék megnyugtatni, csak azért, mert bizonyára a közvéleményt is érdekli a mi vitánk, hogy ettől a vitától egyáltalán nem lesz több áldozat. A vita arról szól, hogy jó törvényt hozunk-e, és nem arról szól, hogy egyébként egyetértünk-e azzal, hogy a gyerekeink közelébe ne engedjünk oda szexuális zaklatót, kiskorú veszélyeztetéséért elítélt személyeket. Tehát nem ebben van a vita közöttünk, hanem abban, hogy egyébként jó szöveget fogadjunk el és alkotmányos szöveget fogadjunk el.

ELNÖK: Köszönöm. Jelentkezőt látok, Apáti István képviselőtársunk, tessék parancsolni!

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Akkor jó lenne valahogy feloldani ezeket az ellentéteket! Borítékolható ugyanis a szavazás végeredménye: az ellenzék igennel fog szavazni, a kormánypárti képviselők pedig vagy tartózkodnak, vagy nemmel fognak szavazni. *(Dr. Vitányi István kimegy a teremből.)*

Egy viszonylag rövid észszerű határidőt azért jó lenne, ha rögzítenénk, hogy akár az oktatási tárgyú törvények, akár egyéb érintett különböző ágazatokhoz, szakterületekhez tartozó törvények módosításával valahogy azért mégiscsak érdemi előrelépést tudjunk elérni. Több mint hét és fél éve kormányoznak, ennek az időnek a jelentős részét kétharmados felhatalmazással vitték végig. Úgyhogy itt azért arra hivatkozni, hogy nem volt idejük végiggondolni, ilyen elképesztő szakapparátussal, szakértőkkel, tanácsadókkal, én nem tudom, milyen rendű-rangú szakemberekkel, úgynevezett szakemberekkel azért lett volna idő ezt a kérdést alaposan végigelemezni, végigrágni. Tehát lehetőleg még ezen naptári éven belül valamilyen rövid észszerű határidőt azért tűzzünk már ki annak érdekében, hogy minden szükséges törvényt tudjunk módosítani. Mert most itt macskázhatunk egymással, akár reggel hatig is, de tudjuk, hogy ennek a szavazásnak mi lesz a végeredménye. Éppen azért próbáljunk már meg a lényegről is beszélni, hogy akkor ezt mikor tudjuk - ismerjük a koreográfiát, nem kell itt ennyi idő után azt csinálni, mint a baromfiudvarban a tyúk, hogy fut még a kakas előtt egy kört az udvaron, hogy nehogy... rosszhiszeműnek nézzék. *(Derültség.)* Úgyis tudjuk, hogy akkor fogják elfogadni, akkor nyugszik meg a kis lelkük, ha a saját nevük alatt adják be, ha valamelyik kormánypárti képviselőnek az aláírása szerepel rajta; ismerjük ezeket a játékokat, nincs ebben semmi különös. Csak akkor rövid határidőben, naptári éven belül állapodjunk meg abban, hogy mikor tudunk ennek pontot tenni a végére. Ebben próbáljunk egy kicsit okosabbak lenni, és akkor mindjárt felszabadultabban fejezzük be ezt a keddi napot. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselő úr, mi az Igazságügyi bizottság vagyunk, mi nem tudunk határidőkben erre megállapodni. *(Dr. Apáti István: Dehogynem.)* Mi azt tudjuk vizsgálni, hogy egy hozzánk benyújtott törvényjavaslat vagy módosító javaslat megfelel-e a házszabálynak vagy nem felel meg a házszabálynak; illetve amennyiben megfelel a házszabálynak, úgy döntünk, akkor tudunk érdemben vitatkozni róla.

Jelen pillanatban ott tartunk, hogy a háttéranyag 1., 2., 4. és 8. pontjai házszabályszerűek-e. Erről folyna a diskurzus, de ezt többszörösen is most már áthágtuk. Én úgy gondolom, mindenki elmondta a véleményét; még egyet Szél Bernadett szeretne ezzel kapcsolatban mondani. Mert valóban, nem a házszabályszerűségekről beszéltünk, hanem érdemi kérdésekről. Én úgy gondolom,

hogy ezeket az érdemi kérdéseket teljes mértékben kimerítettük, és akkor ennek figyelembevételével megadom a szót frakcióvezető asszonynak.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm, elnök úr, és ne haragudjon, de én nem érzem és nem gondolom úgy, hogy önök kimerítették az érdemi tárgyalás lehetőségeit. Itt két javaslatról van szó. Szeretném leszögezni, hogy ez nem egy sóhivatal, ez az Igazságügyi bizottság. Itt nem arról kell beszélni, hogy egy lehet, egy a stempli, mehet, nem mehet - itt gyermekekről beszélünk!

És vitatkozom továbbra is Répássy képviselőtársammal. Jelenleg akkor nézik, hogy valaki szexuális ragadozó-e és van-e a múltjában ilyen bélyeg, amikor állásba kerül. S való igaz, hogy nem fog tudni állásba kerülni. De amíg elvégzi az iskolát, addig megy gyakorlatra, gyerekekkel foglalkozik! Zárják be ezt a kiskaput, legyenek kedvesek, de nagyon sürgősen! Nem nézik, az a probléma, hogy nem jól működik a rendszer, rendszerhiba van. Önök tudják, és az Igazságügyi bizottság az a hely, ahol önök érdemben tudnak tenni ez ügyben. Úgyhogy megkérem Répássy képviselőtársamat, kormányon van, akkor legyen ön az erősebb, adja be ezt, úgy, ahogy ön gondolja, meg fogjuk szavazni - de történjen végre valami! Mert én évek óta ezért küzdök, és nem tudom átvinni. Mert önök mindig leszavazzák. Úgyhogy legyenek kedvesek, ezzel lépjenek! *(Dr. Vitézy István visszatér a terembe.)*

A másik pedig: én azt gondolom, kiköveteli magának most már tényleg a módosítást ez a javaslat. Jó a javaslat. Répássy Róbert, Németh Szilárd, Selmeczi Gabriella, Horváth László - önök adták be ezt a javaslatot. Az rendben van, hogy 18 év alatta belövik azt, hogy foglalkozástól eltiltás legyen. De én azt mondom, hogy ne álljanak meg itt! 18 év fölött is ha valakit zaklat egy ragadozó, el kell tiltani attól, ha alávett helyzetben lévő emberrel van kapcsolatban! Hát nézzék meg, mitől hangos az egész világ! Most megint egy olyan helyzet van, hogy a társadalom előreszaladt a politikusokhoz képest - egy kicsit hozzák már be ezt az egészet! Nem mondhatnak annyit egy javaslatra, hogy nem házszabályszerű! Akkor mondják meg, hogy hogyan legyen házszabályszerű! Tanult jogászok, mondják meg, hogyha önöknek fontos ez az ügy! És itt most már erről beszélünk, hogy fontos-e önöknek ez az ügy, hogy ne lehessen zömében nőkkel így viselkedni, de vannak olyan férfiak is, akik ilyen helyzetbe kerülnek.

Úgyhogy én arra kérem önöket, legyenek kedvesek, ne legyenek ilyen kishitűek, ne becsüljék alá a képességeiket; használják ki az Igazságügyi bizottság adta kereteket, és ha ez a javaslat önöknek nem tetszik, akkor adjanak egy jobbat. De amíg kormányon vannak, addig adjanak nekem! Hat hónapjuk van, de egészen addig, egészen biztos, hogy emberek, nőtársaink és férfitársaink, gyermekek kerülnek olyan helyzetbe, amilyenben nem volna szabad kerülniük. Lépjenek, az Isten szerelmére!

ELNÖK: Mivel további jelentkezőt nem látok, az Igazságügyi bizottság jogszabályi keretei arra adnak lehetőséget, hogy azt kérdezzem a bizottság tagjaitól, házszabályszerű-e a háttéranyag 1., 2., 4. és 8. pontja. Aki ezzel egyetért? *(Szavazás.)* Senki. Aki nem ért vele egyet? *(Közbeszólások: Elnök úr, lassabban!)* Még egyszer megkérdem, akkor kezdjük előlről! Kérdezem a bizottság tagjait, házszabályszerű-e a háttéranyag 1., 2., 4. és 8. pontja. Aki ezzel egyetért? *(Szavazás.)* Kettő igen. Aki nem ért egyet? *(Szavazás.)* Nyolc nem. Tartózkodás? *(Szavazás.)* Nem volt. Köszönöm. Megállapítom, hogy a bizottság döntése alapján a módosító javaslatok nem házszabályszerűek.

A háttéranyag 3. pontja kapcsán kérdezem először az előterjesztő álláspontját.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Nem értünk egyet a módosító javaslattal.

ELNÖK: Nem. A kormány véleményét kérem.

DR. VÖLNER PÁL államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Ki kíván hozzászólni? *(Dr. Apáti István: Felesleges.)* Nem látok hozzászólót.

Kérdezem a bizottságot, támogatja-e a háttéranyag 3. pontjában foglalt módosító javaslatot. Aki támogatja? *(Szavazás.)* Egy igen. Aki nem? *(Szavazás.)* Kilenc nem; és tartózkodás nincs. Köszönöm. Megállapítom, hogy a bizottság 1 igen, 9 nem szavazattal, tartózkodás nélkül nem támogatta.

A háttéranyag 5. pontja kapcsán kérdezem először az előterjesztő álláspontját.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Tisztelt Bizottság! Nem értek vele egyet, és ha megengednék, indokolnám is.

ELNÖK: Igen.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Részben már belementünk ennek a módosításnak a tárgyalásába. Ha jól foglalom össze, de majd nyilván elmondja Szél Bernadett is, de hogy az előterjesztők mit utasítanak el, azt elmondanám. A képviselő asszony azt javasolja, hogy ne csak a gyermekek sérelmére elkövetett bűncselekmény elkövetője legyen a jövőre nézve eltiltva bizonyos foglalkozásoktól és tevékenységektől, hanem a szexuális bűncselekmények elkövetője is legyen eltiltva, abban az esetben is, ha 18. életévét betöltött személy sérelmére követi el - ha jól értem a módosító javaslatot. Tehát az a lényeg, hogy kiterjeszteni azt a kört, akiket el lehet, sőt el kell tiltani a foglalkozásától vagy az egyéb tevékenységektől.

Azért nem értünk egyet, mert természetesen felvethető az a kérdés, és megint csak azt kell mondjam, hogy lehet, hogy az előbb kissé megengedő álláspontot mutattam; azt mondtam, elvileg egyetérték, erre azt mondta Szél Bernadett, hogy puhányak vagyunk, vagy nem tudom, nem dolgoztuk ki még ezt, miért nem dolgoztuk ki. De itt az a helyzet, hogy felvethető az egész javaslattal szemben a büntetett előélethez fűződő hátrányok egész rendszerének az átgondolása. Mert természetesen igaza van abban a képviselő asszonynak, hogy - hogy is fogalmazott? - egy szexuális ragadozó - én úgy mondanám, hogy szexuális bűncselekményért elítélt személy - hogyan kerülhet olyan helyzetbe, hogy kiskorú gyermekekkel vagy egyáltalán, mondjuk úgy, felnőtt tanulókkal alá-főlé rendeltségi viszonyba kerül. Na de könyörgök, miért csak a szexuális bűncselekményt elkövetők? És a rablógyilkos? A rablógyilkos most túlzás volt - de a rabló? Tehát személy elleni erőszakos bűncselekmények elkövetői miért jobbak, hogy mondjuk, taníthatnak az egyetemen, például? Aki mondjuk, súlyos testi sértést követett el vagy ilyesmit?

Tehát a probléma az, hogy a képviselő asszony felvetése jogos, hiszen arról szól, hogy aki valamilyen erőszakos bűncselekményt követett el, az miért kerülhet ilyen helyzetbe. No de akkor ki kell hogy nyissuk a palettát, nem? Hozzáteszem, én azért nem támogatom, mert nem értek azzal egyet, hogy ilyen módon a büntetett előélethez fűződő hátrányok alóli mentesülést - mert itt arról van szó, hogy a mentesülést - elimináljuk, eltöröljük. Tehát tulajdonképpen aki valamilyen súlyos bűncselekményt követ el, az az élete végéig el legyen tiltva a foglalkozásától és egyéb ilyen neveléstől. Mondom, ha ezt népszavazásra bocsátanánk, valószínűleg az lenne a válasz, hogy persze, legyen csak eltiltva. No de könyörgök, akkor miért állunk meg a szexuális bűncselekmények elkövetőinél? Fel lehetne itt sorolni még számos olyan

bűncselekményt, ami indokolhatja, hogy azok el legyenek tiltva a gyermekneveléstől. Ugye, ezt jelenleg az erkölcsi bizonyítvány oldja meg; valakinek vagy tiszta az erkölcsi bizonyítványa, vagy nem. A tiszta erkölcsi bizonyítvány persze úgy is előállhat, hogy már mentesült a büntetett előlethez fűződő hátrányok alól. Tehát egy bizonyos idő után egy alkotmányos előírás - ezt szeretném mondani, hogy ez nem vicc, az Alkotmánybíróság több határozatában kimondta, hogy végül is a mentesülésnek, tehát annak, hogy egyszer valakinek csak elfelejtik azt egy bizonyos idő után, hogy ő bűncselekményt követett el, és emiatt a hátrányokat nem kell egészen élete végéig viselnie, ez a büntetett előlethez fűződő hátrányok alóli mentesülés egy olyan alkotmányossági szempont, amelyet meg lehet próbálni áttörni, és lehet azt mondani, hogy aki egyszer valamilyen bűncselekményt követett el, azt élete végéig végigkíséri ez a bélyeg. Hozzáteszem, hogy az Amerikai Egyesült Államokban, ahol nincsenek ilyen személyiségvédelmi szabályok, és mindenkiről nyilvánosan leírják, X. Y., O. J. Simpson, meg nem tudom, kicsoda, na, azoknak az embereknek biztos, hogy életük végéig nehezebb is lesz elhelyezkedni, főleg olyan munkakörben, ahol mondjuk, azt fogják mondani, hogy elnézést, de hát ön mit keres itt.

Itt tehát egyrészt a büntetett előlethez fűződő hátrány, mondjuk, az erkölcsi bizonyítvány kérdése, az egész rendszer felmerül; másrészt pedig felmerül a személyes adatoknak a büntetőeljárásban való védelmének a kérdése. Én azon az állásponton vagyok, emlékeznek rá, hogy voltak már ilyen viták, hogy például a pedofil bűnözők ügyében - azt hiszem, a Jobbik nyújtott be ilyen módosító indítványt - az amerikai rendszerhez hasonlóan legyen egy lista, hogy kik azok a bűnözők, akit ilyesmiért elítéltek, és azok tulajdonképpen életük végéig ezt a bélyeget kénytelenek viselni. (*Dr. Apáti István: Nagyon helyes.*) Igen, csak még egyszer mondom, hogy ez teljesen idegen a magyar, és hozzáteszem, a kontinentális gondolkodástól is, hogy egyébként soha ne moshassa le magáról azt a bélyeget, hogy őt egyszer elítélték bűncselekményért. Tehát ez a „felejtéshez való jog”, vagy nem is tudom, minek nevezi ezt az adatvédelmi jog, hogy ez a mentesülés egyszer bekövetkezessen. Gondoljunk bele, hogy amit most javasol Szél Bernadett, hogy úgy mondjam, úgy lenne kerek, ha nem szűkítenénk le a szexuális bűncselekmények elkövetőire, mert szerintem semmivel sem kisebb kockázat, mondjuk, egy rablónak vagy akár egy tolvajnak az alkalmazása az oktatási intézményekben - már elnézést kérek: tolvajok miért dolgozhatnak az oktatási intézményekben? Ezek nyilván nem ugyanazok a kategóriák, de különösen az erőszakos bűncselekmények elkövetői minden további nélkül ugyanezt a sorsot elszenvedhetnék, mint amit, mondjuk, a szexuális bűncselekmények elkövetői.

Tehát summa summarum, abban igaza van Szél Bernadettnek, vagy mondjuk úgy, hogy elgondolkodtató a javaslata, és igaza van abban, hogy számos bűncselekmény-kategóriát még érinthetne ez a végleges hatályú eltiltás. Tehát még számos bűncselekmény-kategóriát ide lehetne venni. Csakhogy én úgy látom, hogy ez már az alkotmányossági határokat feszegetné. Ebben az esetben is. Tehát a szexuális bűncselekmények esetében is, azt gondolom, a büntetett előlethez fűződő hátrányok alóli mentesülésnek a teljes eltörlését jelenti az, hogy nyilván valaha, mondjuk, ne kerülhessen olyan viszonyba, hogy oktató legyen. Nekem egyébként nem fáj a dolog, tehát még egyszer mondom, nem fáj a dolog, csak szerintem alkotmányosan ingatag ez a javaslat. Nem fájna ez a dolog, hogy valakit eltiltanak örökre, de biztos vagyok benne, képviselő asszony, hogy jogosan felmerülhet az a kérdés, hogy miért csak a szexuális bűncselekmények elkövetőit. Gondoljon bele, hogy még hány olyan erőszakos bűncselekmény van, amelynek az elkövetőjét nem szeretném a gyerekek körül látni! Hát nem? Most miért kellene akkor az összes többi erőszakos, vagy egyáltalán az összes bűncselekmény elkövetőjét miért kellene odaengedni az oktatási

intézménybe? Mondom, jelenleg ezt az idő múlása oldja meg; egy bizonyos ideig nem engedhetik oda a gyermekek közelébe azt, aki bűncselekményt követett el, mert nem kap tiszta erkölcsi bizonyítványt, a büntetett előlethez fűződő hátrányok sújtják icsz éven keresztül. Ez oldja meg ezt a problémát. Tehát olyan nincs, hogy valaki - legalábbis egy ilyen bűncselekmény elkövetése után - egy belátható időn belül alkalmazásba kerüljön. Ilyen nincs. De mondjuk, tíz-húsz évvel, évtizedekkel később jelenleg valóban akár foglalkoztathatnák.

És annyi megjegyzést engedjen meg, Szél Bernadett képviselő asszony, én értem, hogy milyen aktuálpolitikai vagy aktuális áthallásai vannak ennek az egész történetnek. No de könyörgök, itt olyan esetekről beszélünk, amelyek kiderültek, amelyek miatt büntetőeljárások voltak, amelyek miatt elítélték az elkövetőt. A mostanában, a napokban nagy port felvert ügyekben pedig az a baj, hogy évtizedekig nem derültek ki, évtizedekig nem üldözték a hatóságok. Tehát össze sem lehet hasonlítani az ilyen évtizedekkel későbbi megnyílásokat és egyes embereknek az egyébként teljesen jogos múltfeltárását azzal az esettel, mint amikor már elítélt bűnözőkről vagy elkövetőkről beszélünk. Mert a két esetben az a nagy különbség, hogy az egyikben a sértettek feljelentést tettek, és a nyomozó hatóság, az ügyészség és a bíróság eljárt; a másik ügyben pedig a sértettek nem tettek feljelentést, évtizedekkel később vették elő ezeket a sztorikat. Mondom, nem akarok itt igazságot tenni, mert ez nem az én dolgom. De az biztos, hogy az ön által idézett példákban azok a személyek már jócskán kikerültek abból a függőségi viszonyból, évtizedekkel ezelőtt kikerültek abból a függőségi viszonyból, ami akadályozta őket abban, hogy feljelentést tegyenek. Jócskán kikerültek! Gondoljunk csak például az úszók esetére, gondoljunk itt csak a színészek esetére: ők a konkrét zaklatóval vagy konkrét elkövetővel szemben már nem voltak semmilyen függőségi viszonyban. Más okai voltak annak, hogy évtizedekig hallgattak, más okai voltak! És erre nem lehet törvényeket hozni, azokra a más okokra. Erre nem lehet törvényeket hozni.

ELNÖK: Köszönjük. Kérdezem a háttéranyag 5. pontja kapcsán a kormány véleményét.

DR. VÖLNER PÁL államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Nem, köszönöm szépen. Kíván-e valaki hozzászólni? *(Dr. Szél Bernadett: Kérnék szépen indokolást, és utána hozzá szeretnék szólni.)* Frakcióvezető asszonynak megadom a szót.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm. Szeretném kérni a kormány indoklását, hogy miért nem támogatja az indítványomat, és utána szeretnék reagálni Répássy képviselőtársamra, meg lehet, hogy a kormányra is.

ELNÖK: A kormány, ha nem akarja, nem köteles indokolni.

DR. VÖLNER PÁL államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Répássy képviselő úr mindent elmondott. *(Dr. Apáti István: Völner Pál magyar hangja Répássy Róbert.)* Ő az előterjesztő. *(Dr. Apáti István: Világos.)* A házszabályt olvassák el! *(Dr. Szél Bernadett: Ez nem házszabályi kérdés.)*

ELNÖK: Kérdezem, van-e további hozzászólás. Frakcióvezető asszony, tessék parancsolni!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm. Úgy érzem, méltatlanul van kezelve ez az egész ügy itt a bizottságon, és én azt gondolom, hogy itt súlyos problémák vannak, ha tényleg egy ilyen javaslatról és ilyen élethelyzetekről beszélünk, és ezt a fajta technokrata jogászokodást kell itt hallgatnom. Láthatóan egyszerűen azon keresik a fogást, hogy hogyan ne engedjék át ezt a törvényjavaslatot, és nem arra próbálnak megoldást találni, hogy hogyan lehetne ebből egy jó javaslatot készíteni, ha önök szerint ez most így nem jó.

Szeretném leszögezni e törvényjavaslat kapcsán, hogy önmagában annak van elrettentő ereje, hogyha valaki azzal kell hogy szembenézzon, hogy a munkájától eltiltják, ha ilyenre vetemedik. Ez önmagában elrettentő erővel bír. És egyébként meg azt gondolom, hogy ha valaki ilyet csinál, akkor nem méltó arra, hogy függőségi viszonyban lévő emberek fölött hatalmaskodjon. Nagyon egyszerűen, józan paraszti megfogalmazással ezt így tudom elmondani. De leírtam teljesen világosan a módosító javaslatomhoz tartozó kodifikált javaslatban is.

Itt gyakorlatilag nem arról van szó, és félreértette képviselőtársam, hogy bármilyen foglalkozás kapcsán, tehát egy főnök-beosztott viszonyban eltiltsanak valakit a foglalkozástól, minden foglalkozásra univerzálisan tekintve. Amit én leírtam - és ezért nem tudom elfogadni, ha ezt túlterjeszkedőnek gondolják -, itt arról van szó, hogyha kifejezetten egy függőségi, hatalmi viszonyban él vissza a lehetőségeivel ez az ember, és szexuálisan bántalmazza, molesztálja, zaklatja azt az embert, aki az alárendeltje. Hoztam rá konkrétan példákat is. És azért faramuci ez a helyzet, mert ugye én azon küzdök, hogy ez a 18 éves korhatár ott ne legyen meg, hogy ne csak alatta, hanem fölött is hasonló elbírálás legyen. Önök elfogadják a foglalkozástól való eltiltást, mondjuk, egy pedagógusi, szociális gondozói vagy hivatásos nevelőszülői besorolásban, de ha például egypár hónappal idősebb ez az illető, akit zaklattak, és mondjuk, egy oktató-egyetemi hallgatói státusz, vagy mondjuk, ugyanúgy egy sportedző és aki edzésre jár viszony van, akkor azt mondják, hogy már nem kell eltiltani a foglalkozásától. Ez nem logikus. Ha visszaél szexuálisan az áldozat helyzetével, visszaél a saját hatalmi helyzetével, akkor ha az 17 és fél éves, ugyanúgy tiltsák el, minthogyha egy 18 és fél éves embert zaklat. És azt gondolom, ezt be kell látnia, hogy ebben a helyzetben hasonló elbírálás alá kell esni mind a két esetnek.

És megmondom őszintén, engem kicsit meg is döbbsent, hogy ilyen technokrata módon állnak ehhez hozzá. Nem igaz az, hogy nem lehet törvényjavaslatokkal ezt a helyzetet, ami most a világban zajlik, jobbá tenni. Például az isztambuli egyezménynek is egy törvényjavaslatként kellene az Országgyűlés elé kerülni, és kellene róla szavaznunk, és rögtön megláthatná mindenki, hogy mennyivel jobb tudna lenni a helyzet, hiszen egy széles körű prevenció, áldozatsegítő program indulhatna ebben az országban.

Ez a törvényjavaslat nagyon fontos lépés lehetne, amit önök beadtak, csak én azt mondom, hogy legyenek szigorúbbak. Ha gyereket bántalmaz, ha felnőttet bántalmaz, ha függőségi helyzet áll fenn, ne tudjon a szakmájában maradni!

ELNÖK: Kérdezem, ki kíván még hozzászólni a háttéranyag 5. pontjához. Megadom Répássy képviselő úrnak a szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Bocsánat, csak nagyon röviden. Képviselő asszony, egyébként a büntetőjogi különbségtételt az indokolja, hogy az úgynevezett függőségi viszony bizonyos esetekben nem önkéntes vállaláson alapul, hanem azon, hogy például a 18 éven aluli személy oktatási-nevelési intézmény tanulója, és nem ő választja azt, hogy ki fogja őt nevelni vagy gondozni. Ellenben felnőtt esetén nyilvánvalóan az alávetettség az ilyen függőségi viszonyban a saját, szabad akaratán

alapul. *(Dr. Szél Bernadett felnevet.)* Igen; az, aki 18 év felett, mondjuk, színészként aláveti magát a rendezővel való függőségi viszonyának, ez felnőttként szabad akaratán alapul. Természetesen ezekből a függőségi viszonyokból ki lehet lépni. Természetesen nem kötelező azokon a munkahelyeken dolgozni. És természetesen feljelentést lehet tenni.

Tehát az a különbség, még egyszer mondom, a gyermekek védelmével, hogy ők nem szabadon választják az alávettiséget. Ellenben a felnőttek szabadon választják, és a felnőtt ember saját akaratából dönthet is, hogy megszüntesse ezt az alávettiséget. Ez a magyarázata annak, hogy a büntetőjogban különbség van a két helyzet között.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Hangsúlyozva azt, hogy most nem túlterjeszkedésről beszélünk, kérdezem a bizottságot, támogatja-e a háttéranyag 5. pontjában foglalt módosító javaslatot. Aki igen? *(Szavazás.)* Kettő igen. Aki nem? *(Szavazás.)* Nyolc nem; tartózkodás nem volt. Köszönöm. Megállapítom, hogy a bizottság 2 igen, 8 nem szavazat mellett, tartózkodás nélkül nem támogatta a háttéranyag 5. pontját.

Áttérünk a háttéranyag 6. és 7. pontjában foglalt módosító javaslatokra, melyet Vas Imre alelnök úr nyújtott be, és amelyek összefüggenek. Kérdezem először az előterjesztő álláspontját.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Igen, támogatjuk a módosító javaslatokat.

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem a kormány véleményét.

DR. VÖLNER PÁL államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Támogatjuk.

ELNÖK: Támogatja. Kérdezem a bizottságot, ki kíván hozzászólni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Kérdezem a bizottság tagjait, támogatják-e a háttéranyag 6. és 7. pontjában foglalt módosító javaslatokat. Aki igen? *(Szavazás.)* Tíz igen; nulla nem és nulla tartózkodás. Köszönöm. Megállapítom, hogy a bizottság 10 igen szavazattal, egyhangúlag támogatta azokat.

Mivel további módosítási szándék a bizottsághoz nem érkezett, ezért az imént elfogadott két javaslat egyben a bizottság részletes vitát lezáró módosító javaslata is lesz. Döntsünk a benyújtásról, kérem, szavazzunk! Aki egyetért vele? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy egyhangúlag - 10 igen szavazat, nulla nem és nulla tartózkodás mellett - a javaslatot a bizottság előterjesztette.

Technikai közlemény: az informatikai rendszer hibája miatt a módosító javaslatot és a jelentést papíralapon nyújtjuk be.

Ezzel a részletes vitát lezárom. Köszönöm államtitkár úr részvételét a vitában. *(Dr. Völner Pál távozik az ülésről.)*

**A Waclaw Felczak Alapítványról szóló T/17784. számú törvényjavaslat
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)**

Soron következik az ötödik napirendi pontunk: a Waclaw Felczak Alapítványról szóló törvényjavaslat részletes vitájának kijelölt bizottságként történő lefolytatása. Köszöntöm a kormány képviselőjében dr. Illés Boglárka helyettes államtitkár asszonyt és kollégáját.

Megnyitom a részletes vita első szakaszát, azaz a javaslatnak a határozati házszabály 44. §-ában meghatározott szempontok szerinti vizsgálatát. Kérdezem államtitkár asszonyt, hogy álláspontja szerint a javaslat megfelel-e a házszabályi rendelkezéseknek.

DR. ILLÉS BOGLÁRKA helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm a szót, elnök úr. Köszöntöm a tisztelt bizottságot. Megfelel a javaslat a házszabályban foglalt rendelkezéseknek.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy álláspontjuk szerint a javaslat megfelel-e a házszabályi rendelkezéseknek. Aki egyetért ezzel? *(Szavazás.)* Kilenc igen. Aki nem? *(Szavazás.)* Ilyen nincs; és egy tartózkodás. Köszönöm. Megállapítom, hogy 9 igen, 0 nem szavazat és 1 tartózkodás mellett a bizottság úgy döntött, hogy az előterjesztés megfelel a házszabály 44. §-ában foglaltaknak.

Az előterjesztéshez képviselői módosító javaslat nem érkezett, sor került azonban bizottsági módosító javaslat kezdeményezésére az előterjesztőtől, ezt képviselőtársaim a pénteki napon megkapták.

A javaslat nyelvhelyességi és jogtechnikai pontosításokat tartalmaz, mindössze két pontból áll. Megnyitom a vitát. Kérdezem, ki kíván hozzászólni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Határozathozatalra kerül sor. Kérdezem a bizottság tagjait, előterjesztik-e a módosító javaslatot, mely egyben a bizottság részletes vitát lezáró módosító javaslata is lesz. Aki támogatja? *(Szavazás.)* Kilenc igen. Aki nem? *(Szavazás.)* Ilyen nincs. És aki tartózkodott? *(Szavazás.)* Egy tartózkodás. Köszönöm. Megállapítom, hogy 9 igen, 0 nem szavazat és 1 tartózkodás mellett a bizottság a javaslatot előterjesztette.

Ezzel a részletes vitát lezárom. Köszönjük szépen a részvételüket.

Egyebek

Az egyebek napirendi pont keretében annyi bejelentenivalóm van, hogy a jövő héten hétfőn tárgyaljuk a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság 2016. évi beszámolóját. Igazodván Péterfalvi Attila elnök úr elfoglaltságaihoz, kivételesen reggel 9 órakor kezd majd a bizottságunk.

Az ülés berekesztése

Kérdezem, van-e valakinek az egyebekben hozzáfűznivalója. *(Nincs jelentkező.)* Ha nincs, akkor a bizottság mai ülését berekesztem. Köszönöm mindenkinek az aktív részvételét.

(Az ülés befejezésének időpontja: 18 óra 14 perc)

Dr. Vejkey Imre
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Prin Andrea